BMI0034

សម្ភាសន៍ជាមួយ រចឹម ទន់ ហៅ ភី ភួន ហៅ ចៀម ភេទប្រុស អាយុ៦៣ឆ្នាំ

ជាជនជាតិចារាយ

មុខងារសម័យខ្មែរក្រហមៈ អតីតនិសារ អៀង សារី, នួន ជា និង ប៉ុល ពត

មុខងារបច្ចុប្បន្នៈ អតីតអភិបាលរងស្រុកម៉ាឡៃ (១៩៩៧-២០០៥)

ស្រុកកំណើតនៅភូមិកែប ឃុំញ៉ាង ស្រុកអណ្ដូងមាស ខេត្តរតនគីរី

សព្វថ្ងៃរស់នៅភូមិដូង ឃុំម៉ាឡៃ ស្រុកម៉ាឡៃ ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ

ថ្ងៃទី១៩ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១០

សម្ភាសន៍ដោយៈ ឡុង ដានី

០២:៤៧:៣៦

៥១ទំព័រ

ដានីៈ អ៊ីមានឈ្មោះអីដែរ?

ចៀមៈ ខ្ញុំឈ្មោះ ភី ភួន ។

ដានីៈ ម៉េចបានអ្នកភូមិហៅ អ៊ី ចៀមៗ!

ចៀមៈ ហ្នឹងអន្តការគេហៅ ចៀម ។

ដានីៈ ឈ្មោះ ភី ភួន ហ្នឹង ឈ្មោះកំណើតរបស់អ៊ី?

ចៀមៈ អត់ទេ! ឈ្មោះកំណើតខ្ញុំ រចឹម ទន់ ។

ដានីៈ អ៊ីជនជាតិអីដែរ?

ចៀមៈ ខ្ញុំជនជាតិចារាយ ។

ដានីៈ អ៊ីសព្វថ្ងៃអាយុប៉ុន្មានហើយ?

ចៀមៈ អាយុ៦៣ ។

ដានីៈ អ៊ីសព្វថ្ងៃរស់នៅភូមិអីដែរ?

ចៀមៈ ភូមិដូង ឃុំម៉ាឡៃ ស្រុកម៉ាឡៃ ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ។

ដានីៈ គ្រួសារអ៊ីឈ្មោះអីដែរ?

ចៀមៈ ស្រេង ប៊ុនលី ។

ដានីៈ គាត់អាយុប៉ុន្មានហើយ?

ចៀមៈ ៥៦ ។

ដានី: គាត់ជនជាតិដូចអ៊ីដែរ?

ចៀម: អត់ទេ! គាត់នៅកំពង់ចាម ។

ដានី: កំពង់ចាមនៅឯណាទៅ?

ចៀម: នៅស្រុកជើងព្រៃ ។

ដានី: អ៊ីមានកូនចៅប៉ុន្មាននាក់ដែរ?

ចៀម: មានកូន៤នាក់ ។

ដានី: ស្រីប៉ុន្មាន ប្រុសប៉ុន្មាន?

ចៀម: ស្រី២ ប្រុស២ ។

ដានី: ពួកគាតធំៗអស់ហើយមើលទៅ?

ចៀម: រៀបការអស់ហើយ មានចៅ៨នាក់ ។

ដានី: សព្វថ្ងៃប្រកបរបររកស៊ីធ្វើអីដែរ?

ចៀម: ធ្វើស្រែធ្វើចំការ ។

ដានី: កាលមុនអ៊ីធ្វើការនៅសាលាស្រុកនេះដែរ?

ចៀម: បាទ! ធ្វើអភិបាលរង ។

ដានី: ធ្វើពីឆ្នាំណា ដល់ឆ្នាំណា?

ចៀម: អភិបាលរងពីឆ្នាំ ១៩៩៧ ដល់ ២០០៥ រឺត្រេតតែម្ដង ។

ដានី: អ៊ីនៅធ្វើការងារខាងបក្សទេ?

ចៀម: ការងារបក្សនៅធ្វើ ។

ដានី: បក្សប្រជាជន?

ចៀម: បាទ! គណៈអចិន្ត្រៃបក្សស្រុក ។

ដានី: អ៊ី ឪពុកម្ដាយអ៊ីគាត់ឈ្មោះអីដែរ?

ចៀម: ប៉ាខ្ញុំ ឈ្មោះ ប៉ាទូត អ៊ុក ។

ដានី: គាត់អាយុប៉ុន្មានហើយ?

ចៀម: ៩២ ។

ដានី: ស្រុកកំណើតអ៊ី នៅភូមិអីដែរ?

ចៀម: ស្រុកកំណើតឪពុកខ្ញុំ នៅភូមិថៃ ឃុំញ៉ាង ស្រុកអណ្ដូងមាស ។

ដានី: ហ្នឹងស្រុកកំណើតអ៊ីដែរ?

ចៀម: ស្រុកកំណើតខ្ញុំផ្សេង ខ្ញុំនៅខាងម្ដាយខ្ញុំ នៅភូមិកែប ឃុំញ៉ាង ស្រុកអណ្ដូងមាស ។

ដានី៖ អ៊ឹមានបងប្អូនបង្កើតប៉ុន្មាននាក់?

ចៀម៖ ខ្ញុំមានបងប្អូន៥នាក់ (ស្រី២ ប្រុស៣) ប្អូនស្រីស្លាប់១ហើយ សព្វថ្ងៃសល់តែ៤នាក់ទេ ។

ដានី៖ ពួកគាត់នៅរតនៈគិរី ឬមកនៅទីនេះ?

ចៀម៖ នៅរតនៈគិរីទាំងអស់ ប្អូនស្រីមួយ ធ្លាប់មកលេងស្រាប់តែទៅវិញឈឺស្លាប់ទៅ ។

ដានី៖ អ៊ឹកាលពីក្មេងៗអ៊ឹបានរៀនសូត្រដល់ណាដែរ?

ចៀម៖ ខ្ញុំអត់បានរៀនទេ ។

ដានី៖ ចេញពីផ្ទះពេលណាទៅ ពីឆ្នាំណាទៅ?

ចៀម៖ ខ្ញុំចេញពីផ្ទះតាំងពីឆ្នាំ១៩៦៦ ។

ដានី៖ អ៊ឹចេញទៅណាខ្លះទៅកាលហ្នុង?

ចៀម៖ ចេញទៅនៅក្នុងព្រៃ ។

ដានី៖ កាលហ្នុងមានមន្ទីរ១០០ មានអីកាលហ្នុង?

ចៀម៖ ហ្នុងហើយ មាន ។

ដានី៖ កាលហ្នុងម៉េចខ្លះទៅអ៊ឹ?

ចៀម៖ បើនិយាយដំណាលខ្ញុំ វាវែងឆ្ងាយណាស់ កាល១៩៦៦ ហ្នុងខ្ញុំចេញទៅនៅក្នុងព្រៃ ដល់ឆ្នាំ ១៩៦៧ បានជួបឯកឧត្តម អៀង សារី កាលហ្នុងគាត់នៅមន្ទីរ ១០២ តាប៉ុល ពត នៅមន្ទីរ ១០០ បំបែកគ្នា ។

ដានី៖ នៅក្នុងស្រុកណាទៅ?

ចៀម៖ ហ្នុងគេហៅថា នៅក្នុងភូមិកន្ទែង បើតាមមើលនៅក្នុងស្រុកបរកែវ មន្ទីរ ១០០ និង ១០២ នោះ ។

ដានី៖ ចុះអ៊ឹៗជេ្សងៗទៀតទេ?

ចៀម៖ ឃើញមុនដំបូងនោះមានតែ អ៊ឹ អៀង សារី មុនគេ ហើយតាប៉ុល ពត ហើយមានដែរ តា នួន ជា គាត់ទៅដល់ហ្នុងដែរ ហើយបានតា កុយ ធួន ។

ដានី៖ កាលហ្នុងម៉េចបានអ៊ឹបានទៅនៅជាមួយពួកគាតហ្នុង?

ចៀម៖ នៅក្នុងភូមិខ្ញុំមានបងថ្លៃខ្ញុំ គាត់អ្នកតស៊ូ ឈ្មោះបងឡាវៗ ស្លាប់បាត់ហើយ គាត់ចលនាឲ្យ ចូលបដិវត្តន៍ណា ។

ដានី៖ កាលហ្នុងចូលបដិវត្តន៍មានគ្នាប៉ុន្មាននាក់?

ចៀម៖ ភូមិខ្ញុំ ទៅតែ២នាក់ទេ បងស្រីខ្ញុំមួយ និងខ្ញុំ ប៉ុន្តែគាត់នៅបានកន្លះឆ្នាំ គាត់ជាស្រីដង គាត់ឈឺ គាត់ពិបាក គាត់ទៅ ផ្ទះវិញទៅ ។

ដានី៖	បងស្រីអឹបង្កើត?

ចៀម៖	បងស្រីជីដូនមួយ ។

ដានី៖	គាត់ឈ្មោះអីទៅ?

ចៀម៖	គាត់ស្លាប់បាត់ហើយ គាត់ឈ្មោះ ចំបៀល កាលហ្នឹងមានគ្នាច្រើនមកពីភូមិនេះ ភូមិនោះណា! ហើយភូមិខ្ញុំមានតែ២នាក់បងប្អូនទេណា ដល់នៅព្រៃមួយរយៈទៅជួប អ៊ឹអៀង សារី ជួបអ៊ឹ ប៉ុល ពត ហ្នឹងទៅ ដល់ក្រោយមកទៀតក៏មានចលនាធ្វើស្រែ ១៩៦៨, ៦៩ ។

ដានី៖	ធ្វើនៅមុំមន្ទីរ ១០២, មន្ទីរ ១០០ ហ្នឹងដែរ?

ចៀម៖	មិនមែនទេ ធ្វើស្រែនៅភូមិពូនលៃ នៅក្នុងឃុំបរខាំ ស្រុកបរកែវ ។

ដានី៖	កាលហ្នឹងមានគ្នាច្រើនទេធ្វើស្រែហ្នឹង?

ចៀម៖	កាលហ្នឹងមានគ្នា១៩នាក់ទេ ប៉ុន្តែដល់ពេលស្ទូង ដល់ពេលច្រូតគឺមានកងចល័ត បង្កើតកងចល័តដល់ពេលខែយើងស្ទូង គេមកជួយស្ទូង អ្នកភូមិជុំវិញហ្នឹងក៏មកជួយស្ទូងដែរណា ដល់ពេលប្រមូលផល ច្រូតហ្នឹងក៏គេមកជួយច្រូតដែរ ។

ដានី៖	ផលហ្នឹងយើងសម្រាប់ផ្គត់ផ្គង់តែក្នុងមន្ទីរ ឬយ៉ាងម៉េច?

ចៀម៖	បាទ! សម្រាប់ផ្គត់ផ្គង់ក្នុងមន្ទីរ និងផ្គត់ផ្គង់កងទ័ព ។

ដានី៖	កាលហ្នឹងយើងមានកងទ័ពហើយ?

ចៀម៖	មានហើយ! កងចល័តមិញហ្នឹង កងទ័ព ។

ដានី៖	កាលហ្នឹងមានច្រើន ឬមានតិច?

ចៀម៖	ម៉ាភូមិភាគឥសាន មិនច្រើនប៉ុន្មានទេ ប្រហែល៣០០នាក់ជាងទេ ។

ដានី៖	កាលនោះ នៃ សារ៉ាន ហៅ យ៉ា គាត់នៅហ្នឹងដែរ ឬយ៉ាងម៉េច?

ចៀម៖	បាទ! នៅហ្នឹងដែរ ដំបូងគាត់នៅមណ្ឌលគិរីទេ ដល់ក្រោយមក គាត់មកធ្វើការជួបគ្នាម្តងៗណា មកធ្វើការជាមួយតាប៉ុល ពត ជាមួយអ៊ឹអៀង សារី ។

ដានី៖	អ៊ឹអៀង សារី តាប៉ុល ពត គាត់ទៅនៅហ្នឹង ឆ្នាំ១៩៦៦ ឬតាំងពីមុនហ្នឹងទៀត?

ចៀម៖	ខ្ញុំជួបគាត់ ជួប១៩៦៧ មុនហ្នឹងមិនដឹងថាគាត់នៅឯណា ខ្ញុំអត់ដឹងទេណា ខ្ញុំដឹងតែពីហ្នឹងមក ។

ដានី៖	កាលហ្នឹងនៅធ្វើស្រែនៅហ្នឹងទៅ?

ចៀម៖	ធ្វើស្រែនៅហើយ ដល់ឆ្នាំ៧០រដ្ឋប្រហារណា តាប៉ុល ពត គាត់ត្រឡប់មកពីប៉េកាំងតាមវៀតណាម ។

ដានី៖	ចុះសម្តេចកាលហ្នឹង?

ចៀមៈ សម្តេចនៅទេ មិនទាន់មកទេ តាប៉ុល ពត ឆ្នាំ១៩៦៩ គាត់ឡើងទៅហាណូយ ឡើងទៅប៉េកាំង កាលរដ្ឋប្រហារ គាត់នៅក្រៅទេ ដល់រដ្ឋប្រហារហើយ ខែ៥ឆ្នាំ១៩៧០ គាត់ចុះមកវិញ គាត់ មកដល់កន្ទុយនាគនេះ ដល់ហើយបានធ្វើដំណើរពីកន្ទុយនាគ មកដល់កំពង់ចាមនេះ ខ្ញុំមកជាមួយគាត់ ឯអ៊ីវ អៀង សារី ពេលចុះមកនេះ គាត់ឡើងទៅហាណូយ ឡើងទៅប៉េកាំងទៅអមសម្តេច សីហនុ បានបង្កើតជារណសិរ្សរួបរួមជាតិកម្ពុជា ។ ឯពួកខ្ញុំដើរពីខែ៥ រហូតដល់ ខែ១២បានមកដល់កំពង់ចាម ដើរ៧ខែ ។

ដានីៈ ដើរគ្នាច្រើនទេកាលហ្នឹង?

ចៀមៈ ដើរគ្នា៨០នាក់ជាង ។

ដានីៈ មានតាប៉ុល ពត....

ចៀមៈ មានតែគាត់ទេដែលអ្នកដឹកនាំ គាត់ គ្រួសារគាត់ ។

ដានីៈ ខៀវ ប៉ុណ្ណារី?

ចៀមៈ បាទ!

ដានីៈ កាលហ្នឹងអ៊ំមកចូលរួមជាមួយគាត់ ដើរគ្នា៨០នាក់ហ្នឹង មានបងប្អូបជនជាតិ ឬក៏....

ចៀមៈ បាទ! ភាគច្រើនបងប្អូនជនជាតិទាំងអស់ ខ្មែរមាន ទាវ អុល ថ្នាក់កម្មាភិបាលបញ្ជាជនមកជាមួយគ្នា ។

ដានីៈ អ៊ំមានតួនាទីអីដែរកាលហ្នឹង?

ចៀមៈ ខ្ញុំគ្មានតួនាទីអីទេ ខ្ញុំនៅផ្នែកការពារ ។

ដានីៈ កងការពារ តាប៉ុល ពត?

ចៀមៈ បាទ! កងការពារ បើកផ្លូវ បើកអីណា ខ្ញុំកាន់អាវេប៉ាដេ បើមានបញ្ហាខ្ញុំអីខ្ញុំអ្នកដោះស្រាយបញ្ហា ប៉ុន្តមិនអីទេ ដើរតាមផ្លូវសុខសប្បាយរហូត អត់មានស្អីដែរ ។

ដានីៈ គាត់មាននិរសារផ្សេងទៀតដែរ?

ចៀមៈ មានច្រើន!

ដានីៈ និរសារគាត់បងប្អូនជនជាតិយើងដែរ?

ចៀមៈ បាទ! ប៉ុន្តខ្លះក៏ស្លាប់ និរសារគាត់ផ្ទាល់ស្លាប់អស់៣,៤, ៥នាក់ដែរ ស្លាប់អស់ហើយ អ្នកខ្លះចេញពីគាត់ កាលឆ្នាំ១៩៧២ ចេញទៅធ្វើមេទ័ពណា ខ្លះស្លាប់នៅព្រៃគ្រី សណ្តែកទន្លេសាប (ព្រំប្រទល់កំពង់ឆ្នាំង-ជើងព្រៃ, បាធាយ កំពង់ចាម) ជិះពីព្រៃគ្រី បានជិះតាណូតមកបានឆ្លងមកតាជេស នៅក្នុងកំឡុងសង្គ្រាម៥ឆ្នាំ ។

ដានីៈ អីចឹងដើរ៥ខែ ពីហ្នុងមក?

ចៀមៈ ដើរ៧ខែ មកពីខែ៥ ដល់ខែ១២ បានដល់ ។

ដានីៈ មកដល់ព្រៃត្រីហ្នឹង?

ចៀមៈ អត់ទេ! មកដល់ស្រុកស្ទឹងត្រង់ ខេត្តកំពង់ចាម សង្គ្រាម៥ឆ្នាំ មូលដ្ឋានធំនៅស្រុកស្ទឹងត្រង់ ខេត្តកំពង់ចាម ។

ដានីៈ អូ! ខ្ញុំមានស្រុកកំណើតនៅស្រុកស្ទឹងត្រង់ នៅជីដុះ ព្រែកសង្កែ!

ចៀមៈ អីចឹង! ខ្ញុំ ដើរតាមនោះដែរតើ ដើរតាមព្រែកសង្កែ ជីដុះ ឆ្លងទៅខាង២០៣ ខាងបូព៌ា ក្រូចឆ្មារ កាលសង្គ្រាម៥ឆ្នាំ ខ្ញុំធ្វើដំណើរជាមួយអ៊ំ នួន ជា ។

ដានីៈ នួន ជា គាត់ធ្វើដំណើរតាមជីដុះព្រែកសង្កែហ្នុងដែរ?

ចៀមៈ បាទ! គាត់ធ្វើដំណើរទៅធ្វើការជាមួយសោ ភឹម ២០៣ បូព៌ា តាសោ ភឹម ណា ។

ដានីៈ ចុះមន្ទីរនៅខាងស្ទឹងត្រង់នៅម្តុំណាទៅ?

ចៀមៈ មន្ទីរនៅក្នុងព្រៃ នៅខាងលិច ខាងកើត ចល័តពេញតែព្រៃកាលហ្នុងណា តាមស្ទឹងជីនិត នោះផង តាមទឹកប្រោះនោះផង ដឹងឯណា ឯណីខ្លះទេ ។

ដានីៈ ចុះខាងបិតន្ធនោះ?

ចៀមៈ ហ្នឹងហើយខាងបិតន្ធ វាមាន ប២០ ប១៧ ប១៩ ប២៤ ប៣០ ប៣១ ច្រើនណាស់ ចល័តចុះឡើង ។

ដានីៈ ចុះអ៊ំ! ដូចថាកាលនៅរតនៈគិរី គេដាក់ថា មន្ទីរ ១០០, មន្ទីរ ១០២ ម៉េចបានគេដាក់ អីចឹង?

ចៀមៈ អាហ្នឹងគេដាក់លេខអីចឹង ឧបមាថា តាប៉ុល ពត មន្ទីរ១០០អីចឹងទៅណា ចេញពី មន្ទីរ១០០ ដឹងថា តា ប៉ុល ពតហើយ លេខសម្ងាត់របស់គាត់ មន្ទីររបស់គាត់ បើ លេខ១០២ ដឹងថាអ៊ំ អៀង សារី ហើយ ។

ដានីៈ គេចំណាំអីចឹង!

ចៀមៈ ហ្នឹងហើយ! ដូចថាយើងមើលសំបុត្រហ្នឹង គេការខ្ទង់ថា ផ្ញើរជូនមន្ទីរ១០០ យកទៅឲ្យ ១០០ទៅ ផ្ញើរជូន១០២ គេអត់ដាក់ ប៉ុល ពត អត់ដាក់ អៀង សារី អីទេកាលនោះ ដាក់តែលេខ ១០២ ឧបមាថាយើងនិរសារ យើងដឹងបញ្ជូនតាមនោះ ។

ដានីៈ អ៊ំធ្លាប់ធ្វើនិរសារដែរ?

ចៀមៈ ធ្វើដែរតើស!

ដានីៈ អ៊ំធ្វើនិរសារឲ្យ....

ចៀមៈ ខ្ញុំធ្វើនិរសារនៃ ចុះពីឆ្នាំ៧០មក ខ្ញុំធ្វើនិរសារឲ្យអ៊ំប៉ុល ពត ផ្ទាល់ម៉ង ជូនគាត់ទៅសមរភូមិ

ជូនគាត់ទៅភូមិភាគអីចឹងទៅណា...។

ដានីៈ តាំងពីចុះមកអឹចាប់ធ្វើនិរសារឲ្យគាត់?

ចៀមៈ បាទ!

ដានីៈ កាលហ្នឹងយើងនិរសារយើងយ៉ាងម៉េច យើងវត់សំបុត្រ!

ចៀមៈ បាទ!

ដានីៈ យើងវត់យ៉ាងម៉េចទៅ សំបុត្រហ្នឹង?.

ចៀមៈ សំបុត្រហ្នឹងឧបមាថាឥឡូវ ចេញពីមន្ទីរ ចេញពីគាត់អីចឹង ឧបមាថាទៅសមរភូមិកាលហ្នឹង សុន សេន កាន់សមរភូមិ, ៣០៤ហ្នឹង កុយ ធួន, ខាង២០៣ហ្នឹង សោ ភឹម ខាងនិរតី តាម៉ុក អីចឹងទៅណា ពាយ័ព្យ តាញឹម អីចឹង ដល់អីចឹងយើងនាំដាក់ហ្នឹងទៅ។

ដានីៈ ចុះយើងមានអីជិះ ឧបមាថាកាលឆ្នាំ៧០ នៅស្ទឹងត្រង់ បើយើងទៅតាមភូមិភាគវាទៅឆ្ងាយៗ ចុះយើងជិះអីទៅ?

ចៀមៈ កាលហ្នឹងដល់៧១, ៧២ យើងនៅវង្វង់ស្រុកស្ទឹងត្រង់ ដូចជាមកកំពង់ថ្មនេះ ដូចជាមកកន្លែងយ១ កន្លែងចំការកៅស៊ូ វាមានមន្ទីរសមរភូមិអីចឹងណា យើងនាំតាអីចឹងទៅ កាលនោះគាត់ដើរបើកវគ្គកាលខែវស្សា ដើរបើកវគ្គតាមភូមិភាគ វគ្គយោធា វគ្គមួយទៀតហៅថាចម្រុះ មានតំបន់ មានស្រុកអីចឹងណា ភូមិភាគ។

ដានីៈ ប៉ុន្តែអឹជានិរសាអីចឹង យើងត្រូវយកមកផ្ទាល់ដៃ ឧបមាថាយើងត្រូវយកភូមិភាគ យើងត្រូវ យកទៅផ្ទាល់ដៃដល់លេខាភូមិភាគហ្នឹងម៉ង ឬក៏យ៉ាងម៉េច?

ចៀមៈ បាទ! គេមាននិរសាររបស់គេដែរ យើងយកទៅដាក់កន្លែងនិរសាររបស់គេទៅនិរសារភូមិភាគ បើថាកាលណាចាំបាច់យើងទៅជួបផ្ទាល់ក៏បានដែរ បើសំបុត្រដាក់ថានាំដល់ផ្ទាល់ យើងទៅជួបផ្ទាល់ក៏បាន បើសំបុត្រល្មមៗយកទៅឲ្យតាមដំណាក់គេហ្នឹងទៅ។

ដានីៈ បើយើងត្រូវយកទៅឲ្យផ្ទាល់ យើងត្រូវធ្វើដំណើរយ៉ាងម៉េច មធ្យោបាយក្នុងការធ្វើដំណើរ?

ចៀមៈ កាលហ្នឹងទី១ ដើរតែម្តង ដើរវាយូដែរបានដល់ ប៉ុនចាប់ពី៧៣មកយើងមានម៉ូតូ។

ដានីៈ ពេលដែលយើងធ្វើដំណើរ យើងធ្វើដំណើរតែម្នាក់ឯង ឬក៏មានគ្នា?

ចៀមៈ ខ្ញុំច្រើនតែដើរម្នាក់ឯង អត់មានគ្នាទេ ម្នាក់ឯងតែម្តង។

ដានីៈ ដូចថាអឹអ្នកនៅខាងរតនៈគិរី ដល់ពេលអឹមកដល់កំពង់ចាម ម៉េចបានអឹដឹងភូមិសាស្ត្រច្បាស់?

ចៀមៈ អត់ទេ! កាលយើងមកពីរតនៈគិរី យើងដើរជុំគ្នាគាត់ព្រៃហូត យើងដើរ៧ខែហ្នឹង

ដល់ស្រុក ស៊ីងត្រង់យើងបោះទីតាំងនៅហ្នុង យើងទៅតាមមូលដ្ឋានគេ យើងដើរជាមួយគាត់មួយរយៈយើងដឹង គាត់ទៅកន្លែងណា ទៅមន្ទីរនៅកន្លែងណាៗ យើងដឹងទីតាំងភូមិសាស្ត្រហើយណា។ ដល់៧៣ មានម៉ូតូ អត់អីទេ ថ្នល់ជាតិមើលតាមដែនទីខ្វះអីខ្វះ ទៅណាមកណា គេមានផ្លូវរបស់គេ ៧៣ រំដោះហើយយើងប្រើម៉ូតូពីស្គន់ ព្រែកក្ដាម មកខត្ដុក្ក កាលហ្នុងបោះទីតាំងនៅខេត្តកំពង់ឆ្នាំង មុំអមលាំង ចេញចូលតាមផ្លូវជាតិហ្នុង វ៉ៃរំដេ វះឆ្នាំ ៧៤ ទៅតាមផ្លូវហ្នុង ឆ្លងទន្លេទៅ។

ដានី: កាលពីឆ្នាំ ៧០, ៧១, ៧២ នៅស៊ីងត្រង អ៊ឹមានប្រសាសន៍ថាកាលហ្នុងមានមន្ទី ប២០ ប១៩ បអី...មានលេខយ៉ាំងម៉េចគេដែរកាលហ្នុង?

ចៀម: មានលេខ ដូចថាមន្ទីរគេ មន្ទីរដែរយើងនៅចល័តនោះណា ប១៧ ជាមន្ទីរមួយទៅ ប១៩ ជាមន្ទីរមួយទៅ ប២០ មន្ទីរមួយ ប៣០ មន្ទីរមួយទៅ ៣១ មន្ទីរមួយទៅ ២៤ មានច្រើនចល័តពេញព្រៃទៅណា។

ដានី: កាលមានគ្នាច្រើន មួយបៗ?

ចៀម: មិនច្រើនទេ មួយបៗ ៤,៥នាក់ៗទេ អ្នកនៅប្រចាំការ៤,៥នាក់សម្រាប់ផ្ញើការងារណា។

ដានី: ប ហ្នុងមានន័យថាមន្ទីរ?

ចៀម: បាទ!

ដានី: កាលហ្នុងតា ប៉ុល ពត គាត់នៅប្រចាំការនៅហ្នុងម៉ង?

ចៀម: គាត់នៅហ្នុង។

ដានី: តែអ៊ឹ អៀង សារី គាត់អត់ទេ?

ចៀម: គាត់នៅក្រៅ គាត់ទៅតាំងពី៦៩ ដល់រំដោះភ្នំពេញបានគាត់មក។

ដានី: អីចឹងនៅ ប ហ្នុងមានតែតា ប៉ុល ពតទេ?

ចៀម: តា ប៉ុល ពត, នួន ជា និងតា ខៀវ សំផន។

ដានី: ចុះ សុន សេន?

ចៀម: សុន សេន គាត់នៅសមរភូមិ គាត់មិនសូវមកទីនេះជាប់ទេ សមរភូមិ ឧបមាថា ចុះពេលហ្នុង សមរភូមិកំពង់ធំ គាត់នៅទីនោះ ដកពីសមរភូមិកំពង់ធំ មកវ៉ៃកំពង់ចាមកាលហ្នុង ដកពីកំពង់ចាម ទៅបាក់កន្សែងនៅភ្នំពេញ វ៉ៃយកភ្នំពេញ គាត់នៅមន្ទីររបស់គាត់ បញ្ជារដោយខ្សែក។

ដានី: ចុះ វ៉ន វ៉េត?

ចៀម: វ៉ន វ៉េត គាត់នៅតាមភូមិភាគទេ គាត់នៅភូមិភាគពិសេស និរតី តាម៉ុត ដល់កំពតតា សែ

បើតាចុន នៅកោះកុង បើតា ស៊ី គាត់នៅកំពង់ស្ពឺផង កំពង់ឆ្នាំងផង ពួកគាត់សុទ្ធអ្នកបដិវត្តន៍ហើយ ។

ដានី៖ អ៊ីចឹងដល់ឆ្នាំ៧៣ តាប៉ុល ពត គាត់ផ្លាស់មន្ទីរពីស៊ីងត្រង់កំពង់ចាម មកកំពង់ឆ្នាំង អមលាំង កំពង់ស្ពឺ?

ចៀម៖ អត់ទេ! ហ្នុងឆ្នាំ៧៣ ប៉ុល ពត គាត់មកបញ្ជាផ្ទាល់វៃភ្នំពេញហ្នុង ។

ដានី៖ កាលហ្នុងគាត់នៅម្ដុំណា?

ចៀម៖ គាត់នៅក្បែរអមលាំងហ្នុង ។

ដានី៖ កាលនៅស៊ីងត្រង់អ៊ីហ្នុង កុយ ធួន គាត់នៅជុំជាមួយគ្នាដែរ?

ចៀម៖ អត់ទេ! កុយ ធួន គាត់នៅមន្ទីររបស់គាត់នៅមន្ទីរភូមិភាគ ។

ដានី៖ មន្ទីរភូមិភាគ នៅឯណាទៅ?

ចៀម៖ មន្ទីរភូមិភាគនៅ២៥ ផង នៅគីឡូ១៣ផង ។

ដានី៖ មន្ទីរភូមិភាគនៅក្នុងចំការកៅស៊ូហ្នុងដែរ?

ចៀម៖ បាទ! ដល់ពេលហៅធ្វើការ គាត់មកធ្វើការទៅ ភូមិភាគ គេនៅតាមភូមិភាគគេទាំងអស់ ដល់ ហៅទៅបានគេមកៗ ។

ដានី៖ ដល់កន្លែងមជ្ឈិមនៅហ្នឹងទៅនៅកន្លែង ប...ដល់ពេលគាត់មកបញ្ជាសមរភូមិនៅខាងអមលាំង ខាងអីហ្នឹង មន្ទីរទាំងអស់នៅខាងស៊ីងត្រង់រើមកទាំងអស់?

ចៀម៖ អត់រើរទេ! នៅមួយចំនួន កន្លែងអ្នកប្រចាំការនៅទាំងអស់ ពីព្រោះយើងចល័តកាលហ្នុង យើង មិនទាន់មាន...ដល់ចេញមកៗ មែនទែនមកនេះកាលហ្នុង អ៊ិនួន ជា គាត់នាំមក ហ្នុង ឆ្នាំ១៩៧២ មកដល់សំឡូតនេះ ខ្ញុំមកដល់សំឡូតដែរ ដើរជាមួយអ៊ិនួន ជា កាលនោះ ។

ដានី៖ ដើរថ្មើរជើងរហូត!

ចៀម៖ បាទ! ដើរ ។

ដានី៖ ដើររយៈពេលប៉ុន្មានទៅបានមកដល់សំឡូត?

ចៀម៖ រយៈពេល៤ខែណុះដើរ

ដានី៖ កាលហ្នុងយើងដើរតាមផ្លូវ យើងធ្វើការបណ្ដើរ?

ចៀម៖ បាទ! ដើរតាមមូលដ្ឋាន ធ្វើការបណ្ដើរៗ កាលមកពីកំពង់ធំ មកស្រុកកំពង់លែងនេះ ចេញពីស្រុកកំពង់លែងទៅឆ្លងមកកំពង់ឆ្នាំងនេះទៅ បានមកអមលាំងហ្នឹង ភ្នំពិស ។ ៧៣ ហ្នុងបានតា ប៉ុល ពត គាត់ទៅ ទៅបញ្ជាសមរភូមិ ។

ដានី៖ កាលហ្នុង តា ប៉ុល ពត តានួន ជា គាត់ដើរជាមួយគ្នា ឬក៏អត់ទេ បែកគ្នាពេលដែលយើង

ដើរ តាមមូលដ្ឋានទៅកន្លែងផ្សេងៗ?

ចៀម: ដូនណាអត់ទេ គាត់ដើរអត់ជុំគ្នាទេ ដូចថា តាប៉ុល ពត គាត់ទៅមុនអីចឹង តាប៉ុល ពត គាត់ទៅមុខ តានួន ជា គាត់ប្រចាំការនៅមន្ទីរ កាលគាត់នៅអមលាំង បើគាត់មានការអី គាត់ហៅពិភាក្សាទៅ។

ដានី: កាលទៅសំឡូត អ៊ឹមកជាមួយតានួន ជា កាលហ្នឹងតាប៉ុល ពត គាត់អត់មកទេ?

ចៀម: បាទ! ៧៣ បានគាត់មក។

ដានី: កាល៧២ គាត់នៅស៊ីងត្រង់អាឡើយទេ ដល់ឆ្នាំ៧៣ បានគាត់មកអមលាំង?

ចៀម: បាទ!

ដានី: តានួន ជា គាត់មកសំឡូតយូដែរអត់ទេ?

ចៀម: គាត់មកធ្វើការប្រហែលមួយអាទិត្យទេត្រឡប់ទៅវិញ។

ដានី: ត្រឡប់ទៅអមលាំងវិញ?

ចៀម: បាទ!

ដានី: កាលហ្នឹងសំឡូតមានអីបានគាត់មកធ្វើការ?

ចៀម: មកជួបតា រស់ ញឹម តាគី និងតាគុល កាលហ្នឹងភូមិភាគពាយ័ព្យមាន៣នាក់ហ្នឹង។

ដានី: អីចឹងអ៊ីចល័ត មិនមែនតែនិរសាររបស់តាប៉ុល ពត ម្នាក់ទេ?

ចៀម: បាទ! ពេលខ្ញុំដើរជាមួយអ៊ីនួន ជា ផង ដើរជាមួយតាប៉ុល ពត.....

ដានី: កាលហ្នឹងតាៗ គាត់អ៊ឹស្គាល់ច្បាស់ម៉េង?

ចៀម: ច្បាស់! គាត់អ្នកយកមកតែម្តង យកមកពីរតនៈគិរី។

ដានី: គាត់មានឲ្យអ៊ឹរៀនសូត្រអីដែរទេ?

ចៀម: រៀនឯកសារ ពេលទំនេររៀនឯកសារទៅ។

ដានី: គាត់បង្រៀន ឬគាត់ឲ្យឯកសារមកមើល?

ចៀម: អត់ទេ! មិនមែនគាត់អ្នកបង្រៀនទេ មានអ្នកផ្សេងគេបង្រៀន មានសៀវភៅមានប៊ិចអីណា... ខ្ញុំអាចមើលបាន សរសេរបាន រៀនតាមឯកសារ កាលរៀនខ្ញុំនៅចាំបាន រៀនឯកសារ កាលហ្នឹងសង្គ្រាម ប្រជាជន និងសង្គ្រាមឈ្លប ឯកសារបញ្ជាក់ថាអីចឹង។

ដានី: អ៊ីជាកូនចៅគាត់យកមកផ្ទាល់អីចឹង គាត់មានណែនាំយើងថាម៉េចខ្លះកាលហ្នឹង?

ចៀម: រៀនពីរបៀបរបប ដឹកនាំធ្វើការងារហ្នឹងណា យើងធ្វើការងារយ៉ាងម៉េច ត្រូវក៏សាងខ្លួនយ៉ាងម៉េច ស្អីដែលមិនចំរើនយើងចំចាត់ ស្អីដែលចំរើនយើងកសាងឲ្យរីកចំរើន ទាំងការគិតគូ ទាំងការរស់នៅ រស់នៅឲ្យមានសីលធម៌ល្អ ឲ្យមានគុណធម៌ត្រឹមត្រូវ មានសមត្ថភាព

យល់ដឹងជុំវិញខ្លួនយើង ក៏ដូចជុំវិញមិត្តភក្តិ ជុំវិញអ្នកដឹកនាំអីចឹងណា យល់ពីបញ្ហាហ្នឹង ។

ដានី: កាលហ្នុងអ្នកយកអ៊ំមកនៅជាមួយ តាប៉ុល ពត ឬ តានួន ជា ឬក៏អ៊ំ អៀង សារី កាលហ្នុង?

ចៀម: ខ្ញុំជួបគាត់ដំបូង ខ្ញុំជួបអ៊ំ អៀង សារីទេ ខ្ញុំមកនៅជាមួយអ៊ំ អៀង សារី មួយរយៈ ដល់ប៉ុល ពត គាត់មក ពីប៉េកាំង ឆ្នាំ៧០ ៧១ ហ្នឹង គាត់យកខ្ញុំមកជាមួយគាត់ហ្នឹង អ៊ំអៀង សារីក៏ឯកភាពដែរ គាត់យកខ្ញុំមកនៅជាមួយគាត់ទៅ តាំងពី ឆ្នាំ៦៧មកស្គាល់ហ្នុង ។

ដានី: ប៉ុន្មាននាក់ទៅដែលតាប៉ុល ពត គាត់យកមកនៅជាមួយ ដូចអ៊ំ ដូចថាជនជាតិមកពីរតនៈគិរី?

ចៀម: ការពារផ្ទាល់ ២,៣នាក់ដែរ ប៉ុនស្លាប់អស់ហើយ ។

ដានី: ពីណាគេខ្លះទៅ?

ចៀម: បងកែន ក៏ស្លាប់ ពូហួន ក៏ស្លាប់ ។

ដានី: ពួកគាត់ជនជាតិដែរ?

ចៀម: អឺ! ផាត ក៏ស្លាប់ ភាត ក៏ស្លាប់ សឹម ក៏ស្លាប់ គី ក៏ស្លាប់ ស្លាប់ច្រើនដែរហ្នុង ។

ដានី: ពួកគាត់សុទ្ធតែជាជនជាតិចរាយ ឬក៏ជនជាតិផ្សេងៗ?

ចៀម: ផ្សេងគ្នាទាំងអស់ អត់ដូចទេ ខ្លះចរាយ ខ្លះទំពួន ខ្លះគ្រឹង ខ្លះកាវែត ខ្លះព្រៅ ខ្លះកាចក់ ។

ដានី: ប៉ុន្មាននាក់ទៅដែលគាត់យកមកនៅជាមួយ?

ចៀម: គ្នា៨០នាក់ ចំរុះតែម្តង ។

ដានី: ខ្មែរក៏មាន!

ចៀម: បាទ! ខ្មែរក៏មាន គ្រួសារគាត់, ទាវ អ៊ុល, ប៉ង, បងយ៉ន, បងសួ ហុង....ខ្មែរកាលហ្នុងមិនដល់១០នាក់ ទេ ។

ដានី: សួ ហុង ហ្នុងក្មួយរបស់គាត់ឬ?

ចៀម: បាទ! ក្មួយគាត់បង្កើតអីមិនដឹងទេ ដឹងមិនដល់ដែរ កាលហ្នុងអត់ដឹងទេ ទើបតែដឹងក្រោយនេះ ។

ដានី: អីចឹងមកដល់ស៊ឹងត្រង់បានជួបអ៊ំនួន ជា?

ចៀម: បាទ! មកដល់ស៊ឹងត្រង់បានជួបជុំគ្នាទាំងអស់ នួន ជា, ខៀវ សំផន, ហូ នឹម, ហូ យន់ នៅហ្នុងទាំងអស់ ដល់គ្រប់ភូមិភាគមកធ្វើការ នៅហ្នុងទាំងអស់ ភូមិឧត្តរ ភូមិភាគនិរតី ភូមិភាគពាយ័ព្យ ភូមិភាគបស្ចឹម ភូមិភាគពិសេស គ្រប់ទិស និយាយរួមមាកម្ពុជាហ្នឹងមកជុំគ្នា ។

ដានី៖ មកជុំគ្នានៅស្ទឹងត្រង់ហ្នឹងទាំងអស់?

ចៀម៖ បាទ! ធ្វើការចប់ ត្រឡប់ទៅវិញតាមវៀងៗខ្លួនទៅ។

ដានី៖ កាលជំនាន់ហ្នុងគេមកធ្វើការជុំគ្នា ដោយធ្វើរជើង ឬតាមរយៈម៉ូតូ ឡានអី?

ចៀម៖ មិនដឹងគេមកតាមរយៈអីច្បាស់ដែរ ប៉ុន្តែចូលមកមន្ទីរចូលយប់ ចូលមកមន្ទីរដើរមកដែរ ចេញទៅវិញក៏យប់ដែរ។

ដានី៖ ចូលមកក៏យប់ ចេញទៅវិញក៏យប់ដែរ?

ចៀម៖ បាទ!

ដានី៖ មានអ្នកជូនផ្លូវឬក៏យ៉ាងម៉េច?

ចៀម៖ មានអ្នកជូនផ្លូវ និរសារជូនផ្លូវ ពីដំណាក់ការទៅដំណាក់ការមួយមានអ្នកជូនផ្លូវ។

ដានី៖ ប៉ុន្តែពេលដែលធ្វើការ ធ្វើការពេលថ្ងៃទេ?

ចៀម៖ បាទ! ធ្វើការពេលថ្ងៃទេ។

ដានី៖ ពេលមកដល់ស្ទឹងត្រង់ អ៊ំធ្វើនិរសារតាប៉ុល ពត ផង ធ្វើនិរសារតានួន ជា ផង?

ចៀម៖ បាទ!

ដានី៖ អត់ប្រកាន់ទេ?

ចៀម៖ អត់ប្រកាន់ទេ! ពីនាក់ហ្នឹងដើរជាប់ ភាគច្រើនមកជាមួយអ៊ំ ប៉ុល ពត។

ដានី៖ កាលអ៊ំមកដល់សំឡូតជាមួយ នួន ជា មកធ្វើការជាមួយ តាញឹម តាគី តាគុល ហ្នុង ហើយ បានអ៊ំត្រឡប់មកអមលាំងវិញ?

ចៀម៖ បាទ!

ដានី៖ នៅអមលាំងមន្ទីរនៅកន្លែងណាទៅ?

ចៀម៖ មន្ទីរនៅភ្នំពីស នៅជើងភ្នំពីស ខាងលិចអមលាំង។

ដានី៖ ចុះកន្លែងពេទ្យមជ្ឈិមអីនៅកន្លែងហ្នុងដែរ ពេទ្យតាជួន ជឿនអី?

ចៀម៖ ហ្នុងហើយ តាជួន ជឿន នៅជិតវ៉ាស្នាច់នោះ នៅភូមិស្តុកគ្រោល ស្តុកគោល ទួលក្រសាំងម៉េចទេ កាលហ្នុង ម្តុំហ្នុងគេហៅភូមិក្តក់តាង៉ម៉េចទេ។

ដានី៖ នៅជិតមន្ទីររបស់អ៊ំៗដែរ ឬនៅឆ្ងាយ?

ចៀម៖ នៅជាប់ នៅម្តុំៗហ្នុងដែរ។

ដានី៖ ចុះកាលមកនៅអមលាំងហ្នុងក៏មកនៅជុំគ្នាដែរឬ?

ចៀម៖ អត់ទេ! វគ្គមួយហ្នុងមានតែអ៊ំ នួន ជា ទេ ដល់អ៊ំ នួន ជា គាត់ត្រឡប់ទៅស្ទឹងត្រង់វិញបាន អ៊ំពុល ពត គាត់មកម្តង។

ដានី៖ ដល់ពេលអ៊ីចល័ត អ៊ី ទៅស៊ីនត្រង់ផង មកអមលាំងផង ប៉ុក៏នៅតែអមលាំងទេ?

ចៀម៖ ខ្ញុំចល័តដែរ មកអមលាំងផង ទៅស៊ីនត្រង់ផង ។

ដានី៖ កាលហ្នុងដូចថាអ៊ីដើរតាមតា១ គាត់ទៅណា អ៊ីទៅតាមគាត់?

ចៀម៖ បាទ!

ដានី៖ អត់ដែរមកនៅខាងកង់ទ័ពអីទេ?

ចៀម៖ អត់ទេ! កន្លែងបិទវគ្គកង់ទ័ពហ្នុងទៅ កន្លែងគេមានមន្ទីរគេ មន្ទីរយោធាហ្នុងខ្ញុំទៅបើកវគ្គ ចប់វគ្គក៏មកស៊ីនត្រង់វិញមក ។ កាលហ្នុងបើកវគ្គមានខាងកង់ទ័ព ហើយនឹងតាមមូលដ្ឋាន តាមភូមិភាគ ។

ដានី៖ អ៊ឺ! ខ្ញុំមើលតាមរូបថតណា ខ្ញុំឃើញ សម្ដេចឪ និងសម្ដេចម៉ែ ពួកគាត់យាង តាមវៀតណាម យាងចូលមកខាងកម្ពុជាយើង...

ចៀម៖ កាលហ្នុង វាឆ្នាំ៧៣ ខ្ញុំទៅទទួលនៅសៀមប៉ាំងឯណុះ មកតាមស៊ីនត្រែងហ្នឹង ទៅបានឆ្លងស៊ីនសែន បានទៅឡានទៅភ្នំគូលេន បន្ទាយស្រី ទៅអង្គរវត្ត បានត្រឡប់ទៅវិញ ខ្ញុំទៅអមដំណើរគាត់ ដែរកាលហ្នុង ។

ដានី៖ ឆ្នាំ៧៣ ហ្នុង?

ចៀម៖ ឆ្នាំ៧៣ហ្នុង អ៊ីអៀង សារី ក៏មកអមដំណើរសម្ដេចឪ... ដល់៧៤ គាត់មកជាមួយ អ្នកកាសែតចិន ៧៤ គាត់មកម្ដង ។

ដានី៖ គាត់មកតាមណាហ្នឹង?

ចៀម៖ មកតាមស៊ីនត្រែងហ្នឹង ។

ដានី៖ ពីស្រុកយួន ចូលតាមស៊ីនត្រែងមក?

ចៀម៖ បាទ!

ដានី៖ មកដល់ណាដែរអ្នកកាសែតចិន?

ចៀម៖ ឆ្នាំ៧៤ មកដល់ក្រុងកែប ។

ដានី៖ អូ! ឆ្នាំ៧៤ចូលដល់ក្រុងកែបដែរ?

ចៀម៖ បាទ! ចូលដល់ក្រុងកែប ។

ដានី៖ ចុះកាលហ្នុងទាហាន លន់ ណុល អីគេអត់...?

ចៀម៖ អត់ទេ! យើងដើរតាមតំបន់រំដោះ អត់មានបញ្ហាអីទេ ទៅតែកន្លែងទឹកដីយើងរំដោះបានហើយ ណា អត់មានប៉ះទេ ទឹករំដោះទូលំទូលាយយើងដើរយ៉ាងស្រួល ។

ដានី៖ ចុះកាលសម្ដេចឪ សម្ដេចម៉ែយាងមកហ្នុងមករយៈពេលប៉ុន្មានថ្ងៃទៅ?

ចៀមៈ មកមិនយូប៉ុន្មានទេ មកក្នុងខែ៣កាលហ្នុង នៅសៀមប៉ាំងដូចជា៣យប់ នៅអន្លុងក្រមួនដូចជា ៣យប់ដែរ ។

ដានីៈ អន្លុងក្រមួននៅឯណាទៅ?

ចៀមៈ នៅជិតថាឡាបរិវ៉ាត់ហ្នុង បានមកដល់ស្ទឹងសែនហ្នឹងក៏៣យប់ដែរ ហើយបានមកអូរក្បាលឈ្លូស មួយយប់ដែរបានឡើងភ្នំគូលេនហ្នុង នៅភ្នំគូលេនដូចជា៣យប់ដែរ ។

ដានីៈ អូរក្បាលឈ្លូសនៅម្តុំណាទៅ?

ចៀមៈ អូរក្បាលឈ្លូសទៅពីរវៀងមកខាងជើង ផ្លូវចូលមកភ្នំគូលេនណា ផ្លូវកាត់ព្រៃណា ប៉ុនកាលហ្នុង តាកុយ ធួន គាត់មកទទួលមានអាឡាន កាត់សង់កាត់ អាឡានកាត់សង់កាត់ទើបអាចបើកបានកាលហ្នុង ហីយើងសម្តេចមានឡានអាហ្សីបចិន ហីអាឡានកងបួន ហីឡានអាហ្សីលបើកតែយប់ៗទេ ថ្ងៃអត់ទេ! កាលនោះវាតឹងតែងណាស់ឆ្នាំ៧៣នោះ អាកាំងវាចាក់បេសំបើមណាស់ បើកតែពេលយប់ទេ កាលហ្នុងវេទនាណាស់ ។

ដានីៈ អីចឹងសម្តេចយាងតែពេលយប់ទេ?

ចៀមៈ បាទ! ធ្វើដំណើរតែពេលយប់តើស ពេលយប់ហ្នឹងបាន កាលនោះឡានវាទៅបុកគល់សំរោងប៉ះឆ្នេញហីនិងអណ្តូតឈាម សម្តេចម៉ែ និងសម្តេចតាផង ។

ដានីៈ ឡានទៅបុកគល់ឈើ!

ចៀមៈ អឺ! ចុះបើកយប់ ហីវាដីខ្សាចផង អីផងណា ។

ដានីៈ ចុះសម្តេចមានបន្ទូលយ៉ាងម៉េចដល់ពេលឈាមអីចឹង?

ចៀមៈ គាត់ថាបានបង្ហូរឈាមលើសមរភូមិ ។

ដានីៈ មកដល់ភ្នំគូលេន ហើយចូលមកដល់សៀមរាបដែរ?

ចៀមៈ ចូលមកដល់អង្គរធំ យើងទើបរំដោះបាន កាលហ្នុងលន់ ណល់ នៅទីក្រុងសៀមរាបណុះតើស ថៃដន្យថ្ងៃហ្នុងវាអត់ផ្ទោង អត់អីដែរ ដូចម្យ៉ាងដែរ ផ្តល់សេចក្តីសុខម្យ៉ាងដែរ ។

ដានីៈ ហីសម្តេចយាងវិញតាមផ្លូវដដែលឬក៏?

ចៀមៈ ផ្លូវដដែលត្រឡប់ទៅវិញ ។

ដានីៈ ជិះឡានដដែល ហីក៏យើង?

ចៀមៈ ជិះឡានដដែល ។

ដានីៈ ចុះកាលមានអ្នកអមដំណើរ ដូចថាវៀតណាម ចិន អីដែរអត់?

ចៀមៈ មានចិនខ្លះ វៀតណាមខ្លះ មានមកអមដំណើរ ចិនអ្នកបច្ចេកទេសគេ អ្នកយកពត៌មានអីចឹងណា ខាងវៀតណាមគេក៏អីចឹងដែរ ។

ដានីៈ មានអ្នកដឹកនាំគេមកអមជាមួយដែរអត់?

ចៀមៈ អ្នកដឹកនាំដូចមិនមាន ដូចមិនឃើញគេខ្ទេសនាមស្អីផង មានតែខ្ទេសនាមសម្តេចឪហ្នឹង អ៊ឹអៀង សារី គាត់អ្នកអមដំណើរហ្នឹង ជាបេសកជនពិសេសរបស់អ្នកចលនាតស៊ូហ្នឹង ។

ដានីៈ គាប៉ុល ពត គាត់ទៅដែរ!

ចៀមៈ ទៅ! ទៅទាំងអស់អ្នកដឹកនាំហ្នឹង នួន ជា ក៏ទៅ ខៀវ សំផន, ហូ នឹម ហូ យន់ ទៅទាំងអស់ ។

ដានីៈ សុន សេន អីក៏ទៅដែរ?

ចៀមៈ ទៅ! អ្នកដឹកនាំទៅទាំងអស់ កាលហ្នឹងតាយ៉ា គាត់ទទួល ភូមិភាគឥសាន ក៏គាត់ទៅទទួលដែរ ។

ដានីៈ អីចឹងកាលពួកគាត់មកដល់អមលាំងហ្នឹងនៅរហូតដល់បែកឆ្នាំ៧៥ ឬក៏មានផ្លាស់ទៅណាទៀតដែរអត់?

ចៀមៈ នៅរហូតដល់៧៥រំដោះចូលភ្នំពេញបណ្តោយ ។

ដានីៈ នៅអមលាំងរហូតដល់ពេល៧៥រំដោះចូលភ្នំពេញ!

ចៀមៈ បាទ! នៅមន្ទីរហ្នឹងតាំងពី៧២មក មន្ទីររបស់ភូមិភាគនិរតីនៅខាងលិចអមលាំង ឯយើងនៅមន្ទីរ ប៥ ជិតភូមិតាំងពូន តាខ្មៅ

ដានីៈ តាំងពូននៅឯណា?

ចៀមៈ តាំងពូនតាខ្មៅនៅស្រុកកំពង់ត្រឡាច ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង ។

ដានីៈ នៅហ្នឹងមានតែមន្ទីរប៥ មួយទេ?

ចៀមៈ បាទ! មានតែមួយហ្នឹងទេ ។

ដានីៈ ម៉េចបានដាក់ឈ្មោះ ប៥?

ចៀមៈ មិនដឹងម៉េចដែរ គាត់អ្នកដាក់ប៥ ដាក់តាមគាត់ទៅ ។

ដានីៈ គាណាអ្នកដាក់?

ចៀមៈ គាប៉ុល ពត ។

ដានីៈ ដល់បែកឆ្នាំ៧៥ យ៉ាងម៉េចទៅ?

ចៀមៈ បែកឆ្នាំ៧៥ ចូលភ្នំពេញ ។

ដានីៈ ពេលចូលភ្នំពេញអ៊ំទៅនៅជាមួយគាត់ទៀតឬម៉េច?

ចៀមៈ ចូលភ្នំពេញនៅជាមួយគាត់មួយរយៈ ដល់អ៊ឹអៀង សារីមក គាត់ត្រឡប់មកវិញគាត់ត្រូវបង្កើតក្រសួងការបរទេសនោះ ខ្ញុំមកនៅជាមួយអ៊ឹ អៀង សារី វិញ ។

ដានី: អ៊ំអៀង សារី សុំអ៊ំមកនៅជាមួយគាត់វិញ ឬក៏អ៊ំចង់មកនៅជាមួយអ៊ំអៀង សារី....

ចៀម: អត់ទេ! យើងអត់មានសិទ្ធិអីទៅសុំទេ អ៊ំប៉ុល ពត គាត់ចាត់តាំងឲ្យទៅនៅជាមួយអ៊ំអៀង សារី ខ្ញុំក៏មកនៅជាមួយគាត់មក ធ្វើការងារជុំវិញការទទួលភ្ញៀវណា ការងារហ្នុងវាធ្ងន់ធ្ងរដែរ... រៀបចំផ្ទះសម្បែង រៀបចំទទួលភ្ញៀវណា ។

ដានី: ភ្ញៀវមកពីណាកាលហ្នុង?

ចៀម: ភ្ញៀវវគ្គទី១ ភ្ញៀវចិន បន្ទាប់មកប្រទេសនានាទៀតទៅ ដល់៣ឆ្នាំនៅភ្នំពេញហ្នឹងនៅក្រសួងការបរទេស មានទូត មានអីណា ។

ដានី: ទូតមានប៉ុន្មានប្រទេសដែរ?

ចៀម: ទូតកាលហ្នុងនៅប្រចាំមានប្រមាណជាង១០ប្រទេសដែរ មានចិន វៀតណាម ឡាវ យូហ្គោស្លាវី រូម៉ានី អាល់បានី គុយបា អ្នកមកប្រចាំ ប៉ុនទូតផ្សេងៗទៀតដូចជាទូតកូរ៉េខាងជើងដែរ ។

ដានី: ចុះទីម័រ?

ចៀម: ទីម័រ ក៏មកដែរ ។

ដានី: ចុះថៃ?

ចៀម: ថៃកាលហ្នុងដូចជាមិនទាន់មានទេ ។

ដានី: អីចឹងកាលបែកដំបូង អ៊ំនៅជាមួយតាប៉ុល ពត មួយរយៈដែរ?

ចៀម: ហ្នុងហើយ! ដល់ភ្នំពេញដំបូងនៅជាមួយគាត់ ។

ដានី: មកដល់ដំបូងនៅកន្លែងណាទៅ?

ចៀម: កាលហ្នុងចូលដំបូងនៅកន្លែងវ៉ារទេះភ្លើង ចេញពីវ៉ារទេះភ្លើងមក បានមកកន្លែងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចហេរញ្ញវត្ថុកាល នៅកន្លែងក្រសួងការពារជាតិយើងរាល់ថ្ងៃហ្នឹង កន្លែងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហេរញ្ញវត្ថុអាហ្នឹងកាលពីសង្គម ។ ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រីយើងរាល់ថ្ងៃហ្នឹង កាលជំនាន់៣ឆ្នាំយើងដាក់ក្រសួងការបរទេស អាកន្លែងផ្ទះចាស់ឥឡូវគេរើចោលអស់រលីញហ្នុង ឥឡូវធ្វើ២ចិនធ្វើមួយទៀត សម្តេចធ្វើខ្លួនឯងមួយទៀត សម្ពោធថ្ងៃហ្នឹងណា ។

ដានី: អីចឹងអ៊ំជាអ្នកទទួលភ្ញៀវបរទេស?

ចៀម: ខ្ញុំគ្រាន់តែជាបុគ្គលិកគេទេ ជាអ្នករៀបចំផ្ទះសម្បែង រៀបចំបុគ្គលិកបម្រើភ្ញៀវ រៀបចំផ្ទះបាយ បន្ទប់ទឹកអីហ្នុង... ។

ដានី: ចុះមន្ទីរ ៨៧០ នៅម្តុំណាទៅអ៊ំ ខ្ញុំឮតែ៨៧០ ប៉ុន្តែមិនដឹងថានៅម្តុំណា?

ចៀម: មន្ទីរ ៨៧០ហ្នុង គេហៅ ក៣ ផង នៅទន្លេបាសាក់នៅកន្លែងទូតស្អីគេទេ... កន្លែងរួម

សហករណ៍របស់មជ្ឈឹមនៅហ្នឹងដែរណា កពហ្នឹងគេដាក់មន្ទីរ៨៧០ហើយ ប៉ុន្តែវាចល័តកាលហ្នឹងណា ពេលខ្លះនៅវាំងនៅជាប់វាំង ក្បែរវត្តព្រះគោព្រះកែវ អាហ្នឹងក៏នៅដែរ ។

ដានី: កន្លែងជិតពេទ្យគន្ធបុប្ផាហ្នឹងឬ?

ចៀម: បាទ!

ដានី: មន្ទីរ៨៧០ហ្នឹងចល័តទេអីចឹង?

ចៀម: បាទ! ចល័តតើ នៅជិតមន្ទីរពេទ្យហ្នឹងក៏នៅ នៅមាត់ទន្លេបាសាក់ហ្នឹងក៏នៅ នៅគាឡៅហ្នឹងក៏នៅ នៅច្រាំចំរេះនោះក៏នៅ ។

ដានី: អីចឹង ដូចថា មន្ទីរ៨៧០ មន្ទីរកព សម្រាប់តាៗគាត់ធ្វើការ?

ចៀម: បាទ!

ដានី: ប៉ុន្តែក្រៅពីមន្ទីរ៨៧០ តា ប៉ុល ពត គាត់ស្នាក់នៅម្តុំណាទៅ នៅក្រៅពីមន្ទីរ ៨៧០ មន្ទីរកព អីហ្នឹង?

ចៀម: គាត់នៅចល័តតាមហ្នឹងដែរ ជួនណានៅកព ជួនណានៅជិតវាំង ជួនណានៅជិតទន្លេបាសាក់អីចឹងទៅ ជួនណាចេញទៅតាមភូមិភាគ ។

ដានី: តានួន ជា ក៏អីចឹងដែរ?

ចៀម: បាទ! ចល័ត ។

ដានី: ខៀវ សំផន!

ចៀម: ចល័តដែរ ។

ដានី: អីចឹងអ៊ំនៅកន្លែងទទួលភ្ញៀវ នៅក្រសួងការបរទេស (ទីស្តីការគណរដ្ឋមន្ត្រីសព្វថ្ងៃ)?

ចៀម: បាទ!

ដានី: អ៊ំស្នាក់នៅកន្លែងហ្នឹងបណ្តោយ!

ចៀម: ខ្ញុំកន្លែងក្រសួងនៅហ្នឹង ប៉ុន្តែផ្ទះនៅជិតម៉ាជួរក្រសួងហេរិញ្ញវត្ថុរាល់ថ្ងៃ នៅកន្លែងអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា (ស៊ីឌីស៊ី) នៅជិតវត្តភ្នំ កន្លែងទទួលភ្ញៀវធំនៅហ្នឹង ហើយនិងនៅចំការមនណុះ ។

ដានី: ទទួលភ្ញៀវហ្នឹងយ៉ាងម៉េច យើងរៀនចំផ្ទះសម្បែង ម្ហូបអាហារឲ្យគេ?

ចៀម: បាទ! រៀបចំកន្លែងឲ្យគេរស់នៅមានទឹក មានអីចឹងទៅ ។

ដានី: ចុះពួកនិស្សិតដែលរៀននៅក្រៅប្រទេស ដែលគាត់មកអីចឹងយើងឲ្យគាត់នៅអីយ៉ាងម៉េចអ៊ំដឹងទេ?

ចៀម: ពួកនិស្សិតកាលហ្នឹងភាគច្រើនមកពីក្រៅប្រទេសនៅបឹងត្របែក ចេញពីហ្នឹងមកទើបមកធ្វើការនៅក្រសួងការបរទេស ស្រង់ចេញពីហ្នឹងមកធ្វើការក្រសួងការបរទេស ដូចបងសេង

ហុន ក៏មកពីហ្នុង បង ហោណាំហុន ក៏មកពីហ្នុងដែរ ស្គាល់គ្នាតើស ។

ដានី: គាត់ធ្វើអីដែរ?

ចៀម: កាលហ្នុងគាត់ទើបមកនៅក្រសួង គាត់ជួយខាងការងារខាងនយោបាយ បង គាត ឈន់ អី នោះ ។

ដានី: គាត់ធ្វើនៅក្រសួងការបរទេសដែរ?

ចៀម: បាទ! បង អ៊ុក សុគន្ធ នៅបារាំង ប៉ុនគាត់ស្លាប់ហើយ សុទ្ធតែបងៗបញ្ញាជន ដូន ប្រាសិទ្ធ អីនៅ ហ្នឹងដែរ ឥឡូវគាត់នៅបារាំងណុះ ។

ដានី: ពួកគាត់និស្សិតមកពេលហ្នឹងដែរ ឬក៏គាត់អ្នកតស៊ូមុនហ្នឹងទៀត?

ចៀម: គាត់មុនហ្នឹងខ្លះឃើញតាំងពីឆ្នាំ៧០ និស្សិតដែលមកធ្វើការជាមួយអ៊ីអៀង សារី តាំងជំនាន់ សម្តេចឪ តាំងពីជំនាន់ឆ្នាំ៧០ម្ល៉េះ និស្សិតនៅខាងក្រៅចូលមកហែរៗរហូត ។

ដានី: នៅក្រសួងការបរទេស អ៊ីអៀង សារី គាត់ទទួលខុសត្រូវរួម?

ចៀម: បាទ!

ដានី: ចុះបន្ទាប់ពីគាត់?

ចៀម: បន្ទាប់ពិគាត់ បងសូ ហុង ។

ដានី: ចុះវ៉ាន់ ពីនី?

ចៀម: វ៉ាន់ ពីនី ខ្ញុំ អត់ស្គាល់ឈ្មោះហ្នឹងផង ។ ឈ្មោះបដិវត្តន៍ឈ្មោះអី?

ដានី: គាត់នៅបន្ទាប់ៗដែរ គេចាប់គាត់ណា!

ចៀម: វ៉ាន់ ពីនី!នៅក្នុងក្រសួង អ៊ីអៀង សារី, សូ ហុង គាត់ទទួលខុសត្រូវរួម រៀបចំខាងផ្នែក នយោបាយ មានបង ទីប...បង គាត ឈន់ បងសុគន្ធ, ចាន់យូរ៉ាន់ ដែរ អ៊ិន សុភាព, ឡុង នូរិន...ប៊ុនហេង បងទិត សំណាង ។

ដានី: ចុះ ប៉ង ដែលអ៊ីមានប្រសាសន៍ថាដែលមកពីលើជាមួយហ្នុង គាត់នៅឯណាដែរ?

ចៀម: គាត់នៅ ៨៧០ គាត់ប្រធានមន្ទីរ ៨៧០ ។

ដានី: ចុះ ឌឿន?

ចៀម: ទូច ខាំឌឿន នៅក្រសួងការបរទេស ដែរតើស ។

ដានី: ខ្ញុំមើលឯកសារទៅឃើញទូច ខាំឌឿន ហ្នឹងដូចនៅជាមួយប៉ង?

ចៀម: តូចខាំឌឿន បងបង្អូនរបស់តូច ភឿន រដ្ឋមន្ត្រីខាងគមនាគមន៍ ។

ដានី: អ៊ីជនជាតិ មកនៅក្រសួងការបរទេស តែម្នាក់ឯង ឬក៏មានអ្នកផ្សេងទៀតដែរ?

ចៀម: មានម្នាក់ទៀត ហោមិត្ត ទូនៗ ឥឡូវគាត់នៅកញ្ចាប់ ។

ដានី:	នៅឯណាកញ្ចាប់ហ្នឹង?

ចៀម:	កញ្ចាប់នៅខេត្តប៉ៃលិន ។

ដានី:	ស្រុកអីគេ កញ្ចាប់?

ចៀម:	ដូចមិនដឹងទេ!

ដានី:	គាត់ឈ្មោះអីឥឡូវហ្នឹង?

ចៀម:	ឥឡូវគេដាក់ឈ្មោះ ទូ! ពីមុនគាត់ឈ្មោះ ទូន ឥឡូវគេហៅ ទូ ។

ដានី:	គាត់នៅក្រសួងការបរទេសដែរ?

ចៀម:	កាលហ្នុងគាត់ទទួលខាងបច្ចេកទេសនៅទូតកូរេខាងជើង បច្ចេកទេសខាងចិនដែរ ។

ដានី:	ប្រពន្ធគាត់ឈ្មោះអី?

ចៀម:	ឈ្មោះ ជឿន ។

ដានី:	តែ២នាក់ហ្នឹងទេនៅក្រសួងការបរទេស?

ចៀម:	បាទ!

ដានី:	ចុះអ៊ឹ! ដូចថាយើងធ្លាប់តែតស៊ូអីចឹង ដល់មកទទួលភ្ញៀវយើងពីបាកម៉េចដែរ ដូចថាយើងមិន ដែរធ្លាប់ធ្វើការខាងទទួលភ្ញៀវទទួលអីហ្នឹង?

ចៀម:	អ៊ឹៗ គាត់ចេះតែណែនាំ មានបងៗបញ្ញាជនមួយចំនួនហ្នឹងណា បង ឡុង នូរិន គាត់យល់បញ្ហាហ្នឹងតាមគាត់ទៅ ធ្វើនេះធ្វើនោះ រៀនសូត្រមួយរយៈចេះហើយ ។

ដានី:	រៀនតាមបងៈបញ្ញាជនហ្នឹង!

ចៀម:	បាទ! កាលហ្នុងបន្ទប់រៀបចំយ៉ាងម៉េច បន្ទប់ដេករៀបចំយ៉ាងម៉េច បន្ទប់ទឹករៀនចំយ៉ាងម៉េច បន្ទប់ធ្វើការរៀបចំយ៉ាងម៉េច រៀនទៅចេះហើយ ។

ដានី:	កាលហ្នុងនៅទទួលភ្ញៀវជាមួយអ៊ឹមាន ឡុង នរិន ដែរ?

ចៀម:	បាទ!

ដានី:	កាលហ្នុង ឡុង នរិន អ៊ឹ ហ៊ីពីណាទៀត?

ចៀម:	កាលហ្នុងច្រើនតើស មានបង សួង ស៊ីគឿន ធ្លាប់ស្គាល់គាត់ទេ នៅភ្នំពេញហ្នុង គាត់ឈឺ ។

ដានី:	ខ្ញុំធ្លាប់ទៅដល់ស្រុកកំណើតរបស់គាត់នៅខាងព្រៃកប្រសប់ ទៅផ្ទះកំណើតរបស់គាត់ ហើយជួបក្មួយគាត់កាលពី ២ ឬ ៣ ឆ្នាំមុន សួរទៅថាគាត់នៅម៉ាឡៃហ្នឹង គាត់បង្រៀនភាសាអង់គ្លេសបង្រៀនអីក្មេងៗ ។

ចៀម:	បាទ! ប៉ុនសុខភាពគាត់យ៉ាប់!

ដានី:	ឥឡូវគាត់ទៅនៅភ្នំពេញហើយ?

ចៀមៈ បាទ! គាត់មានក្មួយគាត់នៅជួយមើល នៅភ្នំពេញវាជិតពេទ្យ ជិតអីផាយស្រួល ផ្ទះគាត់នៅ ណោះទុកចោល ។

ដានីៈ ចុះអ៊ំមានប្រពន្ធឆ្នាំណាទៅ?

ចៀមៈ ខ្ញុំការតាំងពីឆ្នាំ៧២ ។

ដានីៈ តាំងពីអ៊ំនៅស្ទឹងត្រង់?

ចៀមៈ បាទ! តាំងពីខ្ញុំនៅស្ទឹងត្រង់ រៀបការនៅស្ទឹងត្រង់ ។

ដានីៈ កាលហ្នឹងអ៊ំអាយុប៉ុន្មាន?

ចៀមៈ កាលហ្នឹងខ្ញុំអាយុ២៧ ។

ដានីៈ កាលហ្នឹងអ៊ំស្រីគាត់ធ្វើអីទៅ?

ចៀមៈ កាលហ្នឹងគាត់ធ្វើយុវនារី គាត់នៅខាងមន្ទីរ៣០៤ ។

ដានីៈ គាត់នៅជាមួយ កុយ ធួន!

ចៀមៈ បាទ!

ដានីៈ ចុះរៀបការហើយ គាត់មកនៅជាមួយអ៊ំ ឬយ៉ាងម៉េច?

ចៀមៈ កាលហ្នឹងគាត់នៅមន្ទីរ៣០៤ ដល់ការហើយគាត់មកនៅវង្វង់ខាងមន្ទីរ ៨៧០វិញ ។

ដានីៈ គាត់ធ្វើអីនៅមន្ទីរ ៨៧០?

ចៀមៈ ដាំបាយឲ្យតាៗ ។

ដានីៈ ដាំបាយឲ្យតាប៉ុល ពត តា នួន ជា អីហ្នឹង?

ចៀមៈ បាទ!

ដានីៈ គាត់ដាំបាយឲ្យតាៗ រហូតដល់ពេលណាទៅ?

ចៀមៈ ដាំបាយរហូតដល់ឆ្នាំ៧៨ ។

ដានីៈ អីចឹងមកដល់ទីក្រុងភ្នំពេញ ក៏គាត់នៅដាំបាយឲ្យតាៗដែរ?

ចៀមៈ បាទ!

ដានីៈ អីចឹងតាៗ គាត់ពិសារបាយជុំគ្នា?

ចៀមៈ ហ្នឹងហើយ ជុំគ្នា ។

ដានីៈ ចុះផ្ទះគាត់នៅរួមគ្នា ឬនៅបែកគ្នា?

ចៀមៈ ផ្ទះនោះ កន្លែងនោះ ផ្ទះល្វែង វាវែង មានបន្ទប់ៗអីចឹង គាត់នៅតាមហ្នឹងទៅ ។

ដានីៈ អីចឹងនៅក្នុងមន្ទីរ៨៧០ហ្នឹង គាត់ដាំបាយរួមហូបជុំគ្នាហើយបានគាត់ទៅតាមបន្ទប់រៀងៗខ្លួន?

ចៀមៈ បាទ! នៅមន្ទីរ ៨៧០ មានសហករណ៍ធំមួយ ថ្នាក់ដឹកនាំទាំងអស់នៅហ្នុងដល់ពេលហូបបាយជុំគ្នា ព្រឹកហូបបបរជុំគ្នា ថ្ងៃ ត្រង់មកពីធ្វើការវិញហូបបាយជុំគ្នា ល្ងាចក៏អីចឹងដែរ ជុំកន្លែងសហករណ៍មួយធំ ដូនណាអ៊ំអៀង សារី នៅកន្លែងមន្ទីរប១ក្រសួង គាត់មកហូបបាយជាមួយពួកខ្ញុំដែរហ្នុង ហូបបាយកន្លែងក្រសួងហ្នុងណា សហករណ៍នៅក្រសួងហ្នុង ។

ដានីៈ នៅ ៨៧០ហ្នឹង?

ចៀមៈ អត់ទេ! នៅក្រសួងការបរទេសណា ពួកខ្ញុំហ្នឹង ។

ដានីៈ គាត់ហូបបាយជាមួយដែរ?

ចៀមៈ បាទ!

ដានីៈ អីចឹងអ៊ំនៅកន្លែងប១ហ្នុងហូបបាយរួមជុំគ្នា?

ចៀមៈ បាទ!

ដានីៈ ចុះអ៊ំអៀង សារី គាត់មកហូបបាយជុំជាមួយរាល់ថ្ងៃ ឬដោយពេលទេ?

ចៀមៈ គាត់ដោយពេលទេ កន្លែងសហករណ៍គាត់ជាមូលដ្ឋាន ប៉ុនគាត់ធ្វើការជាមួយក្រសួងហ្នឹង គាត់ហូបហ្នឹងខ្លះ ។

ដានីៈ ពេលហូបចុកអីចឹងយ៉ាំងម៉េចដែរ កាលហ្នុងយើងហូប៣ពេល ដូចថាព្រឹកបបរ ថ្ងៃត្រង់បាយ ល្ងាចបាយ?

ចៀមៈ បាទ!

ដានីៈ ចុះម្ហូបអីយ៉ាំងម៉េចទៅ?

ចៀមៈ ហូបមានសម្ល មានឆារ មានចៀនត្រីអីចឹងទៅ ។

ដានីៈ មួយពេលប៉ុន្មានមុខទៅពេលហូបម្តងៗ?

ចៀមៈ ៣មុខ មិនហួស៣មុខទេ ២មុខ ទៅ៣មុខ សម្លទឹកមួយទៅ សម្លបន្លែមួយ សាច់អីមួយទៀតទៅណា គ្រប់៣ៗអីចឹងទៅណា ។

ដានីៈ ចុះព្រឹកព្រលឹមឡើងបបរ រាល់ថ្ងៃបបរ?

ចៀមៈ បាទ!

ដានីៈ បបរហូបជាមួយស្អីទៅ?

ចៀមៈ ហូបជាមួយត្រីងៀត ជាមួយពងទាប្រៃ ជាមួយសាច់ត្រី ជាមួយត្រីខ យើងខត្រី ខសាច់ជ្រូក ខគោអីចឹងទៅណា ។

ដានីៈ ចុះមានបង្អែម មានផ្លែឈើអីទេ?

ចៀមៈ មានតើស! មាន! កន្លែងម្ហូបអាហារកន្លែងផ្សារថ្មីរាល់ថ្ងៃ ជាកន្លែងគ្រប់ក្រសួងគេទៅយក

នៅ កន្លែងហ្នឹង ផ្ទៃឈើ ផ្សារហ្នឹង ។

ដានី៖ ផ្សារថ្មីហ្នឹង?

ចៀម៖ កន្លែងហ្នុងគេហៅផ្សាររដ្ឋកាលហ្នុង ខាងពាណិជ្ជកម្មគេទទួលខុសត្រូវ ខាងក្រសួងណាត្រូវការទៅ យកនៅកន្លែងហ្នុងទាំងអស់ ឆ្នាំដំបូងអីចឹង ហើយដល់ឆ្នាំទី២ ទី៣ តាមក្រសួងគេម្ចាស់ការខ្លួនគេបណ្ដើរៗហើយ ដូចជាត្រីសាច់អីគេទៅយកកន្លែងឆ្នុក កន្លែងរាំងព្រួលទៅណា ធ្វើប្រហុក ធ្វើផ្អក ធ្វើត្រីងៀត អីចឹងទៅ ដាំបន្លែ ដាំអីទៅ ។

ដានី៖ ចុះរបស់របរហ្នឹងមានយកមកពីខាងតំបន់ ខាងភូមិភាគ?

ចៀម៖ តាមកន្លែងគេហ្នឹង គេផ្ដល់មកឲ្យ កាលហ្នុងគេមានចាត់មនុស្សឲ្យដាំបន្លែដែរ ដូចនៅប្រាំបីរះដូចនៅព្រែកព្នៅអីចឹង ។

ដានី៖ កាលហ្នុងតាៗ ដូចជាតាប៉ុល ពត តានួន ជា គាត់ខស្សាហ៍ចុះទៅ តាមភូមិភាគ តាមតំបន់ដែរ?

ចៀម៖ ចុះដែរតើស!

ដានី៖ ចុះញឹកញាប់ដែរ?

ចៀម៖ ញឹកញាប់ដែរតើស ។

ដានី៖ ចុះអ៊ំអៀង សារី គាត់ចុះដែរទេ?

ចៀម៖ អ៊ំអៀង សារី គាត់អត់សូវមានពេល គាត់ច្រើនទៅក្រៅប្រទេស បើទំនេរគាត់ចុះដែរ ដូចថា គាត់ចុះអមទូត អមគណៈប្រតិភូសំខាន់ៗគាត់ទៅ ។

ដានី៖ អ៊ំធ្លាប់អញ្ជើញទៅជាមួយពួកគាត់ដែរ?

ចៀម៖ ទៅតើស! មិនដែលខានទេ មកណាទៅណា ទៅជាប់ ។

ដានី៖ ឲ្យតែភ្ញៀវទៅ អ៊ំទៅជាមួយពួកគាត់ដែរ?

ចៀម៖ បាទ! កាលនៅក្រសួងការបរទេសហ្នុងជាប់ជាមួយអ៊ំអៀង សារី ទៅណាមកជាប់ជាមួយគាត់ ។

ដានី៖ អ៊ំ អៀង សារី ទៅណា អ៊ំទៅជាមួយគាត់?

ចៀម៖ បាទ!

ដានី៖ ចុះទៅគ្រប់ភូមិភាគ?

ចៀម៖ បាទ!

ដានី៖ ដូចថាមានការអីត្រូវចុះ គាត់ប្រាប់មកអ៊ំថាទៅណាៗ គាត់ប្រាប់មុន?

ចៀម៖ បាទ!

ដានី៖ ចុះគាត់មានធ្លាប់ទៅជួបពួកនិស្សិតអី?

ចៀម៖ ទៅជួបតើស និស្សិតនៅបឹងត្របែក គាត់ទៅជួបខ្ញុំក៏ទៅដែរ ។

ដានី៖ គាត់ទៅជួបប្រាប់និស្សិតថាម៉េច ដូចថានិស្សិតរៀនចប់មកពីបរទេសមកវិញ?

ចៀម៖ គាត់នៃទៅជួបគេនោះ ទី១គាត់ជម្រាបសភាពការណ៍រួម សភាពការណ៍ក្នុងប្រទេស និងក្រៅប្រទេស ហើទិសដៅរបស់យើងត្រូវធ្វើអីៗនោះណា ដូចថាយើងមករបបហ្នឹងយើងត្រូវកសាងខ្លួនទៅតាមចលនាជាក់ស្ដែង ។

ដានី៖ និស្សិតច្រើនទេកាលហ្នុង?

ចៀម៖ ច្រើនតើស!

ដានី៖ មកពីប្រទេសណាខ្លះទៅ?

ចៀម៖ មកពីគ្រប់ប្រទេស មកពីបារាំង មកពី...

ដានី៖ មានស្រី មានប្រុស?

ចៀម៖ មានតើស! ប៉ុនមកពីបារាំងច្រើនជាងគេ ។

ដានី៖ គាត់ខស្សាហ៍ទៅកន្លែងហ្នុង បើតាមអីចាំ?

ចៀម៖ អត់ទេ! មន្ទីរនោះគេប្រគល់ឲ្យក្រសួងការបរទេសគ្រប់គ្រង់ ចុង៧៨ហើយហ្នុង ។

ដានី៖ កាលមុនពីណាគ្រប់គ្រង?

ចៀម៖ កាលមុនមន្ទីរ ៨៧០ទេ ហើយបានក្រសួងការបរទេសអ្នកគ្រប់គ្រង ។

ដានី៖ ហោ ណាំហុង អីស្គាល់គាត់តាំងសម័យនោះមកដែរ?

ចៀម៖ បាទ!

ដានី៖ គាត់អ្នកនៅបឹងត្របែកហ្នុងដែរ?

ចៀម៖ បាទ!

ដានី៖ គាត់ធ្វើអីកាលហ្នុង?

ចៀម៖ គាត់គ្រប់គ្រងបញ្ញាជននៅហ្នុង គាត់បញ្ញាជនដែរ គ្រប់គ្រង់និស្សិតដែរណា បងហេង អុននៅជាមួយគាត់ ហើបងៗក្រៅពីហ្នុងមកនៅក្រសួងអស់ហើយ នៅក្រសួងកាបរទេស បងញ្ញាជនដូចគ្នា ដួន ប្រាសិទ្ធ គាត ឈន់ អីនៅក្រសួងហើយ ចាន់ យូរ៉ាន់ បងអ៊ិត សុគន្ធ ...

ដានី៖ ចុះអ៊ីមានកម្មាភិបាលមួយចំនួនដែលត្រូវចាប់អី អ៊ីដឹងរឿងហ្នឹងដែរ កាលហ្នុង ប៉ងអីគេចាប់ដែរកាលហ្នុង?

ចៀម៖ គេចាប់! តែបាត់ខ្លួនដឹងហើយបានយើងដឹងថាគេចាប់ ។

ដានីៈ អ៊ឹដឹងពីមូលហេតុដែលគេចាប់ដែរទេ?

ចៀមៈ មិនដឹងដែរ!

ដានីៈ កាលហ្នុងដូចថាតស៊ូជាមួយគ្នា ពីជំនាន់តស៊ូអី ក្រោយមកដូចថាមានម៉ាចំនួនត្រូវបាត់ខ្លួនចាប់ កាលហ្នុងមាន វ៉ន វេត, តូច ខាំឌឿន តូច ភឿន, ម៉ាចំនួនទៀតដូច យ៉ា កាលហ្នុងអ៊ឹដឹងពីមូលហេតុអីទេ បានគេចាប់ហ្នុងទេ?

ចៀមៈ ដូចថាអារឿងចាប់ហ្នុង វាថាក្នាក់ផ្ដើលទាំងអស់ហើយ ដូចថាបាត់អ្នកនេះ បាត់អ្នកនោះ ក្នាក់ផ្ដើលណា ធ្លាប់ធ្វើការជាមួយគ្នា ធ្លាប់ហូបចុកជាមួយគ្នា អាក្រក់ល្អជាមួយគ្នា ទៅជារឿងអីចឹង គិតច្រើនដែរ ។

ដានីៈ តែ តាៗគាត់មាននិយាយពីរឿងហ្នឹង អ៊ឹដឹងដែរ ដូចថាតាៗគាត់ថាពីមូលហេតុម៉េចៗ?

ចៀមៈ មិនដឹងទេ! អត់មាននិយាយអីផង និយាយពីរឿង កុយ ធួន ខ្ញុំដឹង ដូចថាគេចាប់ អាហ្នឹងគេចុះក្នុងទង់បដិវត្តន៍ណា ដូចថាគាត់ខិលខូចរឿងសីលធម៌អីណា ដូចថាគាត់សារភាពហើយថាគាត់ខុសអាហ្នឹងដឹង ក្រៅពីហ្នឹងអត់ដឹងអីទេ ស្រាប់តែបាត់ៗទៅ ។

ដានីៈ បាត់ច្រើនកាលហ្នុងអ៊ឹ?

ចៀមៈ បាត់ច្រើនណាស់ បាត់កម្មាភិបាលម៉ាគ្រប់ភូមិភាគ ថ្នាក់កម្មាភិបាលគ្រប់ភូមិភាគ តាមតំបន់ក៏បាត់ តាមស្រុកមួយចំនួនក៏បាត់ បាត់ចេះតែប្លែកៗ ។

ដានីៈ តាមខ្ញុំដឹង ដូចថាធ្លាប់ជួបអ៊ឹៗ ពូមីងមួយច្រើន ដូចថាតាមភូមិភាគ ដូចថាជំនាន់ហ្នុងខាងនិរតីខាងតាម៉ុតហ្នឹង ដល់ក្រោយមកពួកខាងតាម៉ុកគាត់ទៅគ្រប់គ្រងច្រើនខាងពាយ័ព្យ ខាងតាញឹម ខាងបូព៌ា ខាងឧត្តរអី ខាងតាម៉ុក ទៅគ្រប់គ្រងច្រើន កាលហ្នុងអ៊ឹដឹងពីមូលហេតុហ្នឹងដែរទេ?

ចៀមៈ ខ្ញុំដឹង! គឺថាដល់យកកម្មាភិបាលពីនិរតីគ្រប់គ្រង ភូមិភាគផ្សេងៗអាហ្នុងការកាប់សម្លាប់កាន់តែខ្លាំងជាងអ្វីទាំងអស់ ដូចថាពួកហ្នឹងមានវាមោទនភាពណាស់ អ្នកខ្លះតាំងពីជំនាន់នោះវាមិនធ្វើអីផង ដូចថាចរិកខ្មែរយើង គឺថាកាប់គ្នាទៅវិញទៅមក ពួកហ្នឹងវាអាក្រក់! តាម៉ុកហ្នុងអាក្រក់ ខ្ញុំអត់ឯកភាពដែរ ស្អប់ម៉ង កាលមួយរយៈហ្នុងក្នុង៧៩ កាលហ្នុងចង់ទំនាស់គ្នារវាងនិរតីហ្នុង គ្រប់ភូមិភាគចង់មានទំនាស់ជាមួយនិរតីដល់ខ្លាំង ទំនាស់ជាមួយតាម៉ុកហ្នុង កសាងកម្មាភិបាលសម្លាប់គេវាច្រើន ។

ដានីៈ ចុះតាៗ ដូចថាតាប៉ុល ពត តានួន ជា ពួកគាត់មាននិយាយអីទេ?

ចៀមៈ ដូចមិនចាប់អារម្មណ៍ ដូចមិននិយាយអីផង បើនិយាយក្នុងឯកសារអត់សោះ ក្នុងឯកសារមិនមានចែងថាសម្លាប់អ្នកនេះ សម្លាប់អ្នកនោះអត់ទេ យើងតស៊ូធ្វើបដិវត្តន៍ប្រជាជាតិ

ប្រជាធិបតេយ្យ... ដល់យើងរំដោះហើយ រំដោះថ្ងៃ១៧ មេសា ឆ្នាំ១៩៧៥ រំដោះហើយបានគេហៅថាធ្វើបដិវត្តន៍សង្គមនិយម ដើម្បីឈានទៅកុម្មុយនិស្តនិយម ឃើញថាទិសដៅអីចឹង១ទេ យើងគិតថាកាលតស៊ូប្រជាជាតិ គឺយើងវ៉ៃចក្រព្រិត្តអាមេរិក និង បរិវារ វាអីចឹងហើយ ប្រជាធិបតេយ្យ គឺវ៉ៃរបបសក្តិភូមិ និង នាយទុន ប្រតិកិរិយាអាហ្នឹងមានហើយ គេហៅវ៉ៃជារបប មិនមែនវ៉ៃជាបុគ្គលទេ ប៉ុន្តែអនុវត្តន៍ជ្រុល វាទៅជាប៉ះពាល់ដល់អាយុជីវិតគេ គឺខ្លាចៗ កាលហ្នុងដល់ដំណាក់កាលមួយ ទាំងខ្ញុំ ទាំងគេភ័យ ទាំងអស់ បើយួនមិនចូលស្រុក ខ្ញុំមិនបាននៅទេ បើតាមមើល មិនស្រួលគេចាប់ដែរហើយ ។

ដានី: ម៉េចអីចឹង?

ចៀម: ដឹង! វាមិនដឹងម៉េចដែរ ។

ដានី: ដូចថាតាំងពីដើមមក អ៊ំនៅជាមួយតាៗ ដូចថានៅជាមួយតាប៉ុល ពត អៀង សារី តានួន ជា នៅអីចឹងហើយអ៊ំខ្លាចដែរ អ៊ំចូលមកដំបូងមកជាមួយគាត់ហើយហ្នឹង?

ចៀម: ដល់គេខទ្មេសនាមគាត់ជាអ្នកដឹកនាំដូចអត់ខ្លាចអីទេ ដូចតាំងពីធ្វើមកដល់រំដោះភ្នំពេញ ឃើញចលនាដូចទឹកបាក់ទំនប់អីចឹង ខ្លាំងណាស់! ក្រោយរំដោះឃើញថាដណ្តើមអំណាចគ្នា តែម្តងគិតទៅ ។

ដានី: ពីណាដណ្តើមពីណា?

ចៀម: ដណ្តើមអំណាចគ្នាអាក្រក់ណាស់ តាម៉ុក ហ្នុងអាក្រក់ជាងគេ ខ្ញុំឃើញជាក់ស្តែងហ្នឹង តាម៉ុកអាក្រក់ជាងគេ ហេតុអីបានខ្ញុំនិយាយថាអាក្រក់ជាគេ ពីព្រោះអារំដោះភ្នំពេញហ្នឹងណាឈ្មោះគ្នាពេលស៊ីបាយ ឈ្មោះគ្នា ថាមិត្ត សោ ភឹម ហ្នឹងគ្មានទៅដល់មុនគេឯណាទេ កុយធួន គ្មានទៅដល់មុនគេឯណាទេ មិត្តខៀវ (សុន សេន) គ្មានទៅដល់មុនឯណាទេ មានតែតាម៉ុកទេបានទៅដល់មុនគេ រំដោះភ្នំពេញនោះ ហីប៉ុល ពត គាត់ចេះតែសំរួលថាយើងសាមគ្គីគ្នាទៅ រំដោះភ្នំពេញនោះ មិនមែនតែកម្លាំងណាមួយបានទេ ទល់តែរួបរួមសាមគ្គីគ្នាបានយើងរំដោះ គាត់នៅតែប្រកើងប្រកាំងជាងគេម៉ង អាមនុស្សហ្នឹង ។

ដានី: តាម៉ុកហ្នឹង!

ចៀម: ហ្នឹងហើយ!

ដានី: ពេលប្រជុំពួកគាត់និយាយរឿងហ្នឹង?

ចៀម: ហ្នឹងហើយ! និយាយខុសគេ ខុសឯងម៉ង... និយាយរឿងគំនុំស្លាប់រស់ជាមួយគាត់ បានវាងាប់បាត់អីចឹងក៏វាម្យ៉ាងដែរ ស្អប់ម៉ង ។

ដានី: អ៊ឹស្អប់គាត់ដែរ!

ចៀម: អាមនុស្សអាក្រក់ពេក...

ដានី: អ៊ីចឹងពេលពួកគាត់មកប្រជុំអីនៅ៨៧០ អ៊ីធ្លាប់ឃើញ ធ្លាប់ឮ...?

ចៀម: ឃើញ!... ខ្ញុំនៅហ្នឹងដែរ ប៉ុនខ្ញុំកាលព៨ឆ្នាំ ខ្ញុំអត់ដែលកាន់យោធាសោះ ខ្ញុំអត់ដឹងទេ ប៉ុនកាល ដល់៧៩នេះ បានខ្ញុំឃើញ រកវ៉ៃខ្ញុំ ខ្ញុំវ៉ៃវិញមើល អត់ខ្លាចទេម៉ុកឯង គាត់ដេរឈ្មោះជាមួយខ្ញុំ គាត់ដាក់កាំភ្លើងបាញ់ ខ្ញុំបាញ់ទៅវិញ កាលហ្នឹងមិនហ៊ានធ្វើខ្ញុំដែរ ខ្ញុំមានកម្លាំងដែរ កាលនៅខត្តរ កាលនៅអន្លង់វែង មនុស្សនេះអាក្រក់ណាស់ អូ!ល្មមៗជាន់គេមើលងាយម៉ង់ យើងជនជាតិអីចឹងមើលងាយម៉ង់ អាក្រក់ណាស់ មិនចូលចិត្តទេអាមនុស្សអីចឹង បានវាងាប់បាត់ទៅ ក្តៅក្រហាយណាស់ ដោយសារអាតាម៉ុកហ្នឹងបានវាខូច សភាពការណ៍នោះកុំតាម៉ុកហ្នឹងវាមិនដល់ថ្នាក់ហ្នឹងពេកដែរ កាលពីដើម... ត្រឹមវ៉ាកត្រូក តែស្អុយមួយស្អុយទាំងអស់ហើយ អំពើអាក្រក់ជាងគេ គឺតាម៉ុកហ្នឹងហើយ ឃើញដាក់ស្តែងយើងឃើញពី៧៨មក ទៅតាមភូមិភាគយើងមើល...សម្លាប់មនុស្សដល់៧៩ម៉ង់ហ្នឹង ។

ដានី: ពេល៧៩ ពេលដែលយួនចូលមក យើងធ្វើយ៉ាងម៉េចកាលហ្នឹង គ្រួសារអ៊ី អន្តភាពយើងធ្វើម៉េច យើងដកថយ យើងរត់មកខាងនេះយ៉ាងម៉េចទៅ ស្ថានភាពយ៉ាងម៉េចទៅកាលហ្នឹង?

ចៀម: កាលហ្នឹងវា៧៩, ៧៨ ខែ១២ ដូចថាវ៉ៃលុកវគ្គទី១, វគ្គទី២អីចឹងទៅណានៅបូព៌ាណាឃើញថាមានបញ្ហាហើយ យើងទប់វាមិនជាប់ដែរ ដល់៧៩ហ្នឹងយើងចេញពីទីក្រុងភ្នំពេញខ្ញុំ៧មករា ខ្ញុំនៅវ៉ៃនៅភ្នំពេញតើស ម៉ោង៧, ៨យប់បានដក ។

ដានី: អ៊ឹដល់ពេលថ្ងៃ៧ហ្នឹង អ៊ីធ្វើកងទ័ពវិញឬយ៉ាងម៉េច?

ចៀម: ហ្នឹងហើយ! ខ្ញុំយប់៦មករា កាលហ្នឹងខ្ញុំជូនដំណើរសម្តេចឡើងយន្តហោះទៅបេកាំង យប់ហ្នឹងហើយ រៀបចំកាំភ្លើង ឯកងទ័ពហ្នឹងអន្តភាពខ្ញុំ...គេហាត់យូហើយ ហាត់របៀបទ័ពណា ។

ដានី: មួយទៀតអ៊ីខ្ញុំចង់ដឹងរឿងទាក់ទងសម្តេច ពីព្រោះខ្ញុំធ្លាប់អានសៀវភៅបរទេសគាត់សរសេរណាយ៉ាន់ ចាន់ដា គាត់និយាយថាសម្តេច កាលពីមុនហ្នឹង ដូចជាមានរត់មកខាងពាយ័ព្យមួយសាហើយ?

ចៀម: ហ្នឹងហើយ! ខ្ញុំនេះអ្នកនាំមក ។

ដានី: អ៊ីចឹងអ៊ីអាចជួយជម្រាបខ្ញុំបន្តិចកន្លែងសម្តេចហ្នឹង?

ចៀម: កាលហ្នឹងអង្គការថាឥឡូវនេះយួនចូលស្រុកហើយ ឥឡូវជម្លៀសគាត់ចេញឲ្យមកប៉ោយប៉ែតនេះ ។

ដានី៖ អាហ្នឹងថ្ងៃណា ឆ្នាំណា?

ចៀម៖ ថ្ងៃហ្នឹងមុនទៅដល់ភ្នំពេញវិញ ដូចថ្ងៃ ២៩ ថ្ងៃ ៣០ ក្នុងចន្លោះហ្នឹងឯង។

ដានី៖ ខែធ្នូឆ្នាំ៧៨!

ចៀម៖ ហ្នឹងហើយ! ចេញពីភ្នំពេញម៉ោង ៩យប់ មកដល់ស្វាយម៉ោង ៥ កន្ទះ មកបាត់ដំបង កាលហ្នឹងកម្លាំងពួកខ្ញុំទាំងអស់ ដូចថានៅកន្លែងកំពង់ឆ្នាំងមានកន្លែងទទួលភ្ញៀវមួយ ដល់ពោធិ៍សាត់មានកន្លែង ទទួលភ្ញៀវមួយ មកដល់បាត់ដំបងមានកន្លែងទទួលភ្ញៀវមួយ កម្លាំងយើងទាំងអស់ ហើមកដល់ស៊ីសូផុននេះ មានកន្លែងទទួលភ្ញៀវមួយ។

ដានី៖ ប៉ុន្មាននាក់ដូចថានៅក្នុងឡានហ្នឹង?

ចៀម៖ សម្តេចឪហើអ្នកម្នាង សម្តេចបែន នុត ហើអ្នកម្នាងគាត់ និងអ្នកបម្រើគាត់២នាក់ ៣នាក់។

ដានី៖ ក្នុងឡានមានសម្តេចឪ សម្តេចម៉ែ សម្តេចបែន នុត ហើនិង....

ចៀម៖ ឡានសម្តេចឪ និងសម្តេចម៉ែ ឡានម៉ាស៊ីដេសខ្មៅមួយ ហើសម្តេច បែន នុត និងអ្នកម្នាង ឡានខ្មៅមួយដែរ ហើឡានអាហ្សីប២ ឡាននាំមុខមួយ ហើឡានបិទពីក្រោយមួយ ៤គ្រឿង រត់មកនៅប៉ោយប៉ែតនេះ គាត់ថាបើយួនបុកមកដល់ហ្នឹងចាំស្តាប់បទបញ្ជារបស់អង្គការ អង្គការថាឲ្យទៅណាទៅហ្នឹងទៅ។

ដានី៖ កាលហ្នឹងអ៊ីអ្នកនាំមក ឬក៏មាន...

ចៀម៖ ខ្ញុំអ្នកនាំ ខ្ញុំអ្នកដឹកនាំ ពីព្រោះខ្ញុំធ្លាប់ទទួលសម្តេចតាំងពី៧៣ ការពារផ្ទាល់តាំងពីកន្ទុយនាគ តាំងពីស្រុកសៀមប៉ាំងរហូតដល់នេះ ហើយជូនទៅវិញទៀត ស្គាល់គ្នាតាំងពីនោះមក ៣ឆ្នាំក៏ស្គាល់។

ដានី៖ សម្តេចស្គាល់អ៊ីដែរ?

ចៀម៖ ស្គាល់! កាលជំនាន់៣ឆ្នាំ ទៅណាៗតាមខេត្ត ខ្ញុំជូនដំណើរទាំងអស់។ ដល់ថ្ងៃហ្នឹងគាត់ឲ្យជូនដំណើរសម្តេចមកស្វាយ គាត់ថាបើមានអាសន្នម៉េច គាត់បញ្ជាថាឲ្យគាត់ចូលថៃក៏ចូលដែរ។

ដានី៖ ដែលអ៊ីនាំសម្តេចឪ យាងមកហ្នឹង អ៊ីអៀង សារី គាត់ប្រាប់ អ្នកបញ្ជាអ៊ីផ្ទាល់ម៉ង?

ចៀម៖ បាទ! ចាំនៅហ្នឹង ដល់ថ្ងៃ៨គាត់ហៅទៅភ្នំពេញវិញ។

ដានី៖ អ៊ីអៀង សារី ហៅទៅភ្នំពេញវិញ ឬក៏អ៊ី...?

ចៀម៖ បាទ! អ៊ីអៀង សារី គាត់ហៅ ប៉ុនអង្គការចាត់ឲ្យគាត់ហៅណា បានប្រជុំនៅកន្លែងផ្ទះលេខ១កន្លែងជិតវត្តភ្នំ កន្លែងក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជារាល់ថ្ងៃនេះ ធ្វើការ... ជប់លៀងអីហើយ ដូចថាឥឡូវយួនចូលស្រុកហើយឲ្យសម្តេចឪយាងទៅប៉េកាំង ទៅអង្គការសហប្រជាជាតិ ដើម្បីស្រែក ពីព្រោះយួនវាចូលហើយណា គាត់ឡើងយប់ថ្ងៃ៦មករា ម៉ោង៨

យប់ហើយបានឡើងតើស ខ្ញុំជូនដំណើរគាត់មកហើយ គាត់ឡើងទៅបានខ្ញុំទៅបើកអាវុធ យប់ហ្នឹងឯងកម្លាំងខ្ញុំ ។

ដានីៈ អីចឹងថ្ងៃ៤ អ៊ីជូនគាត់ពីស្វាយត្រឡប់ចូលភ្នំពេញវិញ?

ចៀមៈ បាទ! ចូលភ្នំពេញវិញ ។

ដានីៈ អីចឹងមកដល់ភ្នំពេញថ្ងៃ៤ ដដែល ឬក៏យ៉ាងម៉េច?

ចៀមៈ អត់ទេ! ថ្ងៃ៤ធ្វើដំណើរ ថ្ងៃ៥ ធ្វើដំណើរយឺតៗហ្នុង ដល់ល្ងាចថ្ងៃ៥ ជិតម៉ោង៤ ម៉ោង៥ ហើយបានមកដល់ភ្នំពេញ ដល់ដំណាក់គាត់នៅជិតវិមានឯករាជ្យ ដំណាក់ថ្មីណា ។

ដានីៈ មិនមែននៅក្នុងវាំងទៀតទេ?

ចៀមៈ អត់នៅវាំងទេ! គាត់ចេញហើយវាំងកាលហ្នុង ធ្វើកូនវាំងតូចមួយ ខ្ញុំអ្នករៀបចំ អ្នកធ្វើ ។

ដានីៈ កន្លែងជិតផ្ទះសម្តេចហ៊ុនសែន រាល់ថ្ងៃហ្នឹង?

ចៀមៈ ហ្នឹងហើយ!

ដានីៈ កន្លែងស្ពានទូតកូរ៉េខាងជើង!

ចៀមៈ ហ្នឹងហើយ ។

ដានីៈ អីចឹងសម្តេចចេញពីវាំងតាំងពីអង្កាល?

ចៀមៈ វាំងហ្នុងពាក់កណ្តាល ដើម៧៨ហើយបានធ្វើ គាត់ថាកន្លែងទុកអង្គការទទួលភ្ញៀវទៅកន្លែង ហ្នុង គាត់ដកខ្លួនមកនៅខាងក្រៅ ។

ដានីៈ ដល់ថ្ងៃ៥ ហ្នឹងប្រជុំ...

ចៀមៈ ប្រជុំហើយ ជប់លៀង ។

ដានីៈ ជប់លៀងជាមួយសម្តេចអីហ្នឹងដែរ?

ចៀមៈ បាទ! មានន្ទួន ជា មានប៉ុល ពត មាន សុន សេន មានអៀង សារី...

ដានីៈ ជប់លៀងនៅកន្លែងស៊ី ឌី ស៊ី ហ្នុង?

ចៀមៈ បាទ! កាលហ្នុងគេហៅថាផ្ទះលេខ១ ។

ដានីៈ អ៊ីចូលរួមជប់លៀងហ្នុងដែរ?

ចៀមៈ អត់ទេ! ខ្ញុំអត់ចូលជប់លៀងទេ នៅការពារខាងក្រៅ ។

ដានីៈ ដល់ជប់លៀងហើយ ថ្ងៃ៦បាន...

ចៀមៈ ថ្ងៃ៥ធ្វើការហើយជប់លៀង ដល់ថ្ងៃ៦ធ្វើការទៀត ដល់យប់បានជូនដំណើរទៅឡើងយន្តហោះទៅប៉េកាំង ។

ដានីៈ កាលឡើងកប៉ាល់ហោះទៅប៉េកាំងម៉ោងប៉ុន្មាន?

ចៀមៈ ម៉ោងជិត៨ហើយ ។

ដានីៈ ម៉ោង៨យប់?

ចៀមៈ បាទ!

ដានីៈ ពីណាខ្លះដែលឡើងយន្តហោះទៅជាមួយសម្តេច?

ចៀមៈ ទេ! មានតែសម្តេចបែន នុន គាត់ ហើក្រុមអ្នកបម្រើគាត់២,៣នាក់តែប៉ុណ្ណឹងឯង ។

ដានីៈ អ៊ឹអៀង សារី មានទៅជាមួយគាត់ទេ?

ចៀមៈ អត់ទេ!

ដានីៈ ឡើងទៅហ្នឹងអ៊ឹដឹងថាគាត់យាងទៅណា?

ចៀមៈ ទៅប៉េកាំង បានទៅ ថាទៅ អង្គការសហប្រជាជាតិ ដល់យួនចូលភ្នាមអីចឹង មានអីចឹង ឯណា សម្តេចនឹកបណ្តោយ ដេយើងបណ្តោយ ។

ដានីៈ ទៅដល់បានដែរ?

ចៀមៈ ទៅដល់ប៉េកាំងហ្នឹងដេយើងបណ្តោយ គាត់ចោទប្រកាន់យើង គាត់ខឹងយើង គាត់មិនបាន ទៅអង្គការសហប្រជាជាតិឯណា... ។

ដានីៈ ដល់អីចឹង ចាប់ពីពេលហ្នឹងទៅអ៊ឹចាប់ផ្តើមបំពាក់អាវុធ បំពាក់អីវ៉ៃជាមួយយួនវិញទៅ?

ចៀមៈ បាទ! យប់ហ្នឹងខ្ញុំបើកអាវុធទល់ភ្លឺ ចាប់ពីម៉ោង ១១ជាង ជិតម៉ោង១២ បានឮផ្ទុះអាវុធ នៅទីក្រុងភ្នំពេញ ផ្ទុះហ្នឹងគឺថាមកតាមកបាល់ទឹកជង មកតាមផ្លូវជាតិលេខមួយផង ហើយ ឮតែបាញ់អាដូសេត អាអីនោះ ខ្ញុំនៅព្រឹកនោះខ្ញុំរៀបចម ខ្ញុំជួបតាម៉ុកទៀត ជួបតាម៉ុក ប្រហែលម៉ោង៨ព្រឹក គាត់ថាឲ្យឡើងមក ខ្ញុំថាកម្លាំងយើងមាន កាលហ្នឹងគាត់ឲ្យខ្ញុំទៅទប់នៅ អ្នកលឿងទៅ យកកម្លាំងទាំងអស់ទៅទប់នៅអ្នកលឿងទៅ ចាំគាត់ឲ្យរថក្រោះ២០គ្រឿង ទៅ បេះតែចាំៗ ចាំអារថក្រោះ បេះតែចាំបទបញ្ជា កាលហ្នឹង បងម៉េត គាត់អ្នកដឹកនាំ បញ្ជានៅកន្លែងអគ្គសេនាធិការហ្នឹង បងម៉េតក៏បាត់ស្ងាត់ច្រៀប ។

ដានីៈ ពីណាគេ?

ចៀមៈ បង ម៉េត ។

ដានីៈ អូ! ស៊ូ ម៉េត!

ចៀមៈ បាទ! គាត់បញ្ជាការ បាត់អត់មានបញ្ជាអី បាត់ម៉ង ដល់ឮកាំភ្លើង ច្របូកច្របល់នៅភ្នំពេញ ហ្នឹង ពួកខ្ញុំ ខ្ញុំឲ្យត្រៀមចាប់ពីវ៉ារទេះភ្លើង ត្រៀមរហូត ដល់ផ្ទះចេង ហេង ពេទ្យលោកសង្ឃ ចាក់ទៅស្ទឹងមានជ័យនោះណា ប្រហែលម៉ោង១២ជាង យួន មកដល់ទីក្រុងភ្នំពេញមក ដល់ផ្សារថ្មី ខ្ញុំឲ្យកម្លាំងទៅស៊ើប យួនមកដល់ យួនច្រើន ។

ដានីៈ កាលនោះអ្នកនៅក្រសួងការបរទេសរៀបជាកងទ័ព?

ចៀមៈ បាទ! រៀបជាកងទ័ពទាំងអស់ សុទ្ធតែប្រុសៗ ហីស្រីមួយចំនួន ។

ដានីៈ បានជាកងពល?

ចៀមៈ បានមួយវរៈសេនាធំ ។

ដានីៈ អីចឹងយ៉ាងទៅអ៊ី ដល់ពេលយួនចូលមកហើយ យើងទប់ទល់អត់ឈ្នះយើងដកយ៉ាងម៉េចទៅ?

ចៀមៈ អត់ឈ្នះ យើងដកមកនៅភ្នំស្មាតពង បានមករៀបចំកងទ័ពនៅហ្នឹង២ខែកន្លះ ពាក់កណ្តាលខែ៣បានខ្ញុំដកចេញពីហ្នឹង ដកមកនៅពាយ័ព្យ... វ៉ៃរហូត វ៉ៃនៅបាត់ដឹង ស្លាប់ច្រើនណាស់ វាដាក់យើងមកក៏ស្លាប់ យើងដាក់ទៅវាវិញក៏ស្លាប់ដែរ ចុះអាវុធ និងអាវុធ ។

ដានីៈ កាលហ្នឹងចុះយើងមានអាវុធគ្រប់គ្រាន់ដែរ?

ចៀមៈ មិនមានគ្រប់គ្រាន់ទេ កងទ័ពស្រួចមិននៅព្រំដែន ដល់វាវ៉ៃធ្លាយព្រំដែនខាងក្នុងវលុងមានស្អី មានតែរបេះរបោះធម្មតាហ្នឹង គ្មានទេទើបរៀបចំក្រោយហ្នឹង ចុះបើតាំងពីណានោះចេះតែបុកៗ កងទ័ពក្រាសតាមព្រំដែន របើកអាព្រំដែនហ្នឹងមានស្អី បាក់ទីណាត់ទីណែង...

ដានីៈ អីចឹងចេះតែដកថយរហូតមក?

ចៀមៈ ពីភ្នំពេញមករហូតដល់ខែ៤ បានមកដល់ព្រំដែន មកដល់ប៉ៃលិន ។

ដានីៈ តាៗគាត់មកជាមួយដែរ ឬយ៉ាងម៉េច?

ចៀមៈ អត់ទេ! កាលយួនចូលភ្នំពេញខ្ញុំអត់បាននៅជាមួយតាៗគាត់ អ៊ឹងអៀង សារី គាត់មកមុន មកជាមួយគ្រួសារគាត់ មកនៅជាប់ជាមួយទូតចិន ទូតចិនទើបទៅតើស ។

ដានីៈ ទូតចិនអត់ទាន់ទៅអីចឹង?

ចៀមៈ ទូតចិននៅជាប់ជាមួយតាៗហ្នឹង ខ្ញុំខែ៤បានមកដល់ប៉ៃលិន ខែ៥ បានមកជួប អ៊ឹងអៀង សារី បានមកជួប តាប៉ុល ពត នៅសំឡូតនេះ ។

ដានីៈ អីចឹងពេលអឹតស៊ូ ពេលវ៉ៃហ្នឹងអឹទាក់ទងតាៗជាប់ដែរ ឬអត់ទេ?

ចៀមៈ ទាក់ទង! វាមានទូរលេខទាក់ទងគ្នាបាន យើងបានដំណឹងជូនទៅគាត់ គាត់ណែនាំទៅកាលហ្នឹងណា ។

ដានីៈ ដល់ខែ៤មកដល់ប៉ៃលិន អីចឹងពេលមកដល់ប៉ៃលិនយើងរៀបចំកងទ័ពយ៉ាងម៉េចទៅ?

ចៀមៈ ខ្ញុំមកដល់ប៉ៃលិន កម្លាំងចូលពីត្រាត ថៃដឹកមកដាក់នៅឡែម រត់មកពីសៀមរាបពីខាងជើងមក ជុំខាងណុះ មនុស្សរាប់សែន អូ!វេទនាមែនទែន ។

ដានីៈ មនុស្សរាប់សែនហ្នឹង សុទ្ធតែកម្មាភិបាល យុទ្ធជន ឬក៏មានប្រជាជនមកជាមួយដែរ?

ចៀម៖ មកទាំងអស់ គឺថាភាគច្រើនទី១កងទ័ព ប្រពន្ធកងទ័ព ម៉ែឪកងទ័ពនោះណា បងប្អូនកងទ័ពនោះណា ទី២ក្រសួងមន្ទីរ គ្រប់ក្រសួងមន្ទីរទាំងមូលទាំងអស់ ហីក្រសួងហ្នុងរៀបចំទៅជាកងទ័ពទាំងអស់ ឲ្យតែយុវជន យុវនារី រៀបចំជាកងទ័ពទាំងអស់ យុវជនគឺប្រយុទ្ធនៅខាងមុខ ហីនារីគឺកងដឹកជញ្ជូន រៀបចំទាំងអស់ ចំណែកកូនចៅ ចាស់ៗអីនៅខាងក្រោយទៅយាយៗចាស់ណា រៀបចំទៅ ហើយចេះតែវៃទៅ ។

ដានី៖ អ៊ឹគិតរៀបចំខ្លួនឯង ឬក៏មានការណែនាំពីអ៊ីៗ តាៗខាងលើ?

ចៀម៖ ណែនាំពីខាងលើណា ខាងលើគាំទ្របានយើងធ្វើកើត ខាងលើដោះស្រាយទាំងអស់ ទាំងនយោបាយ ទាំងយោធា ទាំងសេដ្ឋកិច្ច ទាំងបច្ចេកទេសអីដោះស្រាយទាំងអស់ ។

ដានី៖ ចុះអ៊ឺ ដូចថាតាៗគាត់មានការប្រែប្រួលអីយ៉ាំងម៉េចដែរ ដូចថាកាលជំនាន់៣ឆ្នាំគាត់នៅហ្នុងគាត់គ្រប់គ្រងអីចុងណា ពេលយើងរត់ដល់ប៉ៃលិនយើងរៀបចំដូចអ៊ឹមានប្រសាសន៍មិញណា មានកងដឹកជញ្ជូន មានកងទ័ពវៃអីចឹងណា ចុះកាលហ្នុងយើងរៀបចំគោលនយោបាយអីយ៉ាំងម៉េច ខុសពីមុនអីយ៉ាំង ម៉េចខ្លះទៅ?

ចៀម៖ ខុសគ្នាបន្តិចដែរ ខ្ញុំឃើញថាតស៊ូសំងាត់មួយបែប កាលឆ្លងកាត់សង្គ្រាម៥ឆ្នាំមួយបែប ដល់ជំនាន់៣ឆ្នាំមួយបែបដែរ ដល់៧៩មួយបែបទៀត ។

ដានី៖ បាទ! យ៉ាំងម៉េចខ្លះទៅអ៊ឺ ដូចថាតស៊ូបែបហ្នឹង?

ចៀម៖ យើងតស៊ូសម្ងាត់ វារបៀបសម្ងាត់ ហីមុនស្សវាគិត ប៉ុនដល់រដ្ឋប្រហារ ១៨មីនា ឆ្នាំ១៩៧០នេះ សង្គ្រាម៥ឆ្នាំ ចាប់ពីហ្នុងមកយើងមានកងទ័ព យើងកងស្នែងកងដឹកជញ្ជូនគេហៅកងស្នែង ដាក់សមរភូមិណាដាក់មួយខ្សែ ដូចថាធ្វើសង្គ្រាមកាលនេះដូចថាធ្វើបដិវត្តន៍ប្រជាជាតិប្រជាធិបតេយ្យ ដូចថាមនុស្សវាចូលចិត្តធ្វើ ស្ម័គ្រចិត្តធ្វើតែម្ដង ដើម្បីរំដោះជាតិវាម្យ៉ាំងដែរ ធ្វើបដិវត្តហ្នុងគេហៅថាធ្វើបដិវត្តន៍ប្រជាជាតិប្រជាធិបតេយ្យធ្វើនោះចប់ ១៧ មេសា ឆ្នាំ៧៥ ចប់អាហ្នឹង គឺស្អាត់តែម្ដងអត់មានអីទេ ដល់៣ឆ្នាំទៀតឃើញថា ៧៦, ៧៧ នៅឆ្នាំ៧៦ ក៏អត់សូវអីប៉ុន្មានដែរ ដល់៧៧នោះ គឺមានហៅថាចលនាចង់រំលំរបបហ្នឹង ។

ដានី៖ ដូចថាវាមានខ្សែមួយនៅក្នុងហ្នឹងដូចថាក្បត់ចង់រំលំបដិវត្តន៍!

ចៀម៖ ហ្នឹងហើយ! ចង់រំលំបដិវត្ត ហីក្នុងហ្នឹងវាចោទជាបញ្ហាខ្លាំងជាងគេ គឺវាចោទបញ្ហានិរតី ហើយវាចោទភូមិភាគបូព៌ានេះ វាចាប់ និរតីវាចោទ និរតីមុនស្សវាច្រើន វាស្រេចឃ្លាន់អំណាចហីខាងមជ្ឈឹមចេះតែលើកដំកើងតាម៉ុក ចេះតែលើកដំកើងៗ ធ្វើទៅវាខុស បានអីចឹង ដល់យួនបុកមក ខាងបូព៌ាហ្នឹងគេចោទថាក្បត់ មកពីក្បត់ហ្នឹងហើយបានជាយួនចូលបាន បើមិន

ក្បត់យួនចូលមិនបានទេ ទៅជារឿងអីចឹងទៅណា... ដល់ក្រោយផ្លាស់ប្តូរយោធាផងផ្លាស់ប្តូររដ្ឋបាលផង យកកម្លាំងពីខាងនិរតីទៅគ្រប់គ្រងគ្រប់ភូមិភាគ អាផ្ទៃក្នុងឯងក៏ច្របូកច្របូល ស្អីក៏ចោទប្រកាន់គ្រាន់តែជំនួងមួយមើម បាក់ស្លាបព្រាមួយ ក៏ចោទប្រកាន់ ថាស្អីក៏ចោទប្រកាន់ទាំងអស់ វាទៅជាជុំវិញខ្លួនឯងវាទៅជាខ្មាំងណា អត់ដូចកាលជំនាន់តស៊ូ៥ឆ្នាំ យើងប្រមូលផ្តុំសាមគ្គីគ្នាល្អណាស់ ដល់ពេលនេះទៅជារបៀបដណ្តើមនិន្នាគ្នា របៀបដណ្តើមអំណាច ឃើញវាលេចធ្លោ អ្នកមិនដែលគ្រប់គ្រង ដូចជាវាអាម៉េចទេ មើលទៅដូចចង់ស៊ីសាច់ហុចឈាមគ្នាអាម៉េចទេ ឃើញអីចឹង ។

ដានីៈ ប៉ុន្តែអ៊ំរឿងហ្នឹងតាំងពីជំនាន់៣ឆ្នាំ ឬ ទើបដឹងក្រោយទេ ដូចថាដកជំនួងមួយមើមបាក់ស្លាបព្រាមួយ បាក់នង្គ័លអីក៏ត្រូវចោទប្រកាន់នោះអ៊ំដឹងតាំពីជំនាន់៣ឆ្នាំ ឬក៏យ៉ាងម៉េច?

ចៀមៈ ដឹងតាំពីជំនាន់៣ឆ្នាំ ពីព្រោះខ្ញុំដើរគ្រប់ភូមិភាគ ។

ដានីៈ ចុះអ៊ំៗ តាៗ គាត់ដឹងរឿងហ្នឹងដែរទេ?

ចៀមៈ ដឹង! គាត់ដឹងដែរ គាត់និយាយថា.. សហករណ៍ជឿនលឿន សហករណ៍ជឿនលឿនហ្នឹងហើយ គឺឃើញថាប្រជាជនខ្វះហូបបបរលាយជាមួយត្រកួន ខ្ញុំឃើញជាក់ស្តែងនៅពាយ័ព្យហ្នឹងដែរ នៅក្នុងស្រុកនេះ នៅផ្លូវទៅពោធិ៍សាត់ ខ្ញុំឃើញ... ។

ដានីៈ ឃើញសហករណ៍ជឿនលឿនហ្នឹងហូបបបរ?

ចៀមៈ ហ្នឹងហើយ!

ដានីៈ ចុះស្ថានភាពប្រជាជនយ៉ាងម៉េច ពេលអ៊ំឃើញកាលហ្នឹង?

ចៀមៈ ឃើញប្រជាជនធ្វើទំនប់ ធ្វើប្រឡាយនោះណា... កាលនោះខ្ញុំនិយាយលេងជាមួយតាញឹមថា បើយកតាមឯកសារណា បើកន្លែងណាប្រជាជនហូបបបរ បានថាកម្មាភិបាលនោះ អត់កើតជាការទេកម្មាភិបាលនោះ ខុសពីឯកសារ ខ្ញុំនិយាយលេងផង និយាយមែនផង ។

ដានីៈ អូ! និយាយជាមួយតាញឹមផ្ទាល់?

ចៀមៈ បាទ! ខ្ញុំនិយាយតើស ខ្ញុំនិយាយជាមួយតាញឹម ខ្ញុំនិយាយលេងផង មែនផង បើតាមឯកសាររបស់បក្ស អត់កើតកទេ ម្នាភិបាលនោះអត់កើតជាការអីទេ ។

ដានីៈ ឆ្នាំណាដែលអ៊ំទៅឃើញនោះ?

ចៀមៈ នែ! ៧៨ ។

ដានីៈ ឆ្នាំ៧៨ តាញឹមគាត់នៅទេ!

ចៀមៈ ដើមឆ្នាំ ៧៨!

ដានីៈ កាលហ្នឹងអ៊ំទៅជាមួយពីណាគេ?

ចៀមៈ	កាលហ្នុងទៅជាមួយតាប៉ុល ពត កាលហ្នុងអត់មកតាមផ្លូវជាតិលេខ៥ទេចេញទៅសៀមរាប ចេញទៅកំពង់ចាមណា ជិះកប៉ាល់ចុះទៅភ្នំពេញ កាលមកវិញ ។

ដានីៈ	តានួន ជា គាត់ទៅជាមួយដែរ?

ចៀមៈ	អត់ទេ! ទៅជាមួយតាប៉ុល ពតទេ ។

ដានីៈ	អ៊ំ អៀង សារី ក៏អត់បានទៅដែរ?

ចៀមៈ	អត់ទេ! អ៊ំអៀង សារី គាត់អត់បានទៅទេ គាត់នៅក្រសួង ។

ដានីៈ	ចុះអ៊ំដល់មកនៅក្រសួងការបរទេសហើយ ក៏នៅតែទៅជាមួយតាៗ?

ចៀមៈ	ទៅតើ! បើថាគាត់ត្រូវការគាត់ហៅពេលណាទៅពេលហ្នឹង អ៊ំអៀង សារី គាត់ចាត់តាំង ហើយខ្ញុំទៅ អត់ចេះថាអីទេ តែទៅ ទៅហើយ ។

ដានីៈ	អីចឹងអ៊ំៗខាងលើគាត់ដឹងដែរន! ដូចថា តាប៉ុល ពត តា នួន ជា គាត់ទៅឃើញ...

ចៀមៈ	ទៅឃើញ ដឹងតើស អីចឹងបានថាចុងឆ្នាំ៧៨ មិនទមានឯកសារមួយ គេហៅថាអនុគ្រោះ ណា ដូចថាភាពអនុគ្រោះ កុំឲ្យចេះតែចោទប្រកែប្រកាន់ ជុំវិញខ្លួនឯងឲ្យទៅជាខ្មាំងនោះ ណា ។

ដានីៈ	បាទ! ខ្ញុំដឹងដែរថាមានឯកសារមួយនៅឆ្នាំ៧៨ ថាយើងអនុគ្រោះ យើងលើកលែង ។

ចៀមៈ	បាទ! យើងអនុគ្រោះ លើកលែង មានអីចឹង ។

ដានីៈ	អាហ្នឹងចេញពីខាងលើដឹងដែរ?

ចៀមៈ	បាទ! ខាងលើដឹងដែរ ដល់អស់កម្មាភិបាលសំខាន់ៗ ជាកម្មាភិបាលមជ្ឈិម ទៅនៅតាម ភូមិភាគបើគិតទៅស្គាល់គ្នាទាំងអស់ ហីតំបន់មួយចំនួនក៏ស្គាល់គ្នាទាំងអស់ដែរ ហីស្រុកមួយ ចំនួនក៏ស្គាល់ដែរ ចុះបើយើងនៅកណ្ដាល ខាងណាមកយើងដឹងទាំងអស់ ហើយយើងនៅ កណ្ដាលអ្នកណាៗក៏គេគោរពយើងដែរ ហីយើងក៏មានមនោសញ្ចេតនា ស្មោះណាស់ អារឿងជនជាតិស្មោះណាស់ ទាក់ទងដោយស្មោះត្រង់នឹងគ្នាហ្នុងឯង ។

ដានីៈ	តាញឹមអីអ៊ំស្គាល់គាត់ ហ៊ាននិយាយជាមួយគាត់!

ចៀមៈ	បាទ! ខ្ញុំហ៊ាននិយាយលេងគ្រប់ភូមិភាគ ពួកមជ្ឈិមៗអីខ្ញុំនិយាយ ។

ដានីៈ	មួយទៀតខ្ញុំធ្លាប់បានអានឯកសារដូចខាងគេឡេក្រោមទាក់ទងជនជាតិចាមនៅខាងខត្តរ ហី ខាងបូព៌ាអីណា កាលជំនាន់ហ្នុងជំនាន់កោះផល កំពង់ចាមអី អ៊ំមានដឹងរឿងហ្នឹងដែរអត់ ដូចថាកាលហ្នុងមានចាមប៉ះបោរអីមានសម្លាប់កម្មាភិបាល ហើយដូចថាជម្លៀស ជនជាតិ ចាមចេញពីតំបន់ហ្នុងអី ?

ចៀមៈ	ខ្ញុំដឹងមិនអស់ទេ អារឿងហ្នុង ប៉ុនគ្រូ គាត់និយាយថាមានចលនា និយាយរួមចលនាប្រឆាំង

បដិវត្តន៍វាមានខ្វះៗអីចឹងណា គេលើកពិសោធន៍រៀនសូត្រ គេហៅជាកន្លែង ជាចំនុចតូច វាមានអីចឹងដូច្នេះត្រូវប្រយ័ត្ន វាមានអីចឹង ប៉ុនដល់៣ឆ្នាំមានចោទប្រកាន់មុនដំបូងសេអ៊ីអា ហើយបានគេហៅកាហ្សេបេ ហើយដល់ក្រោយមកទៀតកុកមិញតាំង វាមានខ្សែ៣នៅកម្ពុជា ដែលចង់រំលំនៅកម្ពុជា មានខ្សែ៣ហ្នឹង ខ្សែ៣នេះគេសាមគ្គីគ្នា គេរំលំយើង ហើយត្រូវប្រយ័ត្នបន្តិច ខ្មាំងរបស់បដិវត្តន៍ៗ

ដានីៈ មាន សេអ៊ីអា កាហ្សេបេ និងកុកមិញតាំង!

ចៀមៈ ហ្នឹងហើយ ។

ដានីៈ ចុះខ្សែខាងយួនវិញ?

ចៀមៈ យួនគេអត់និយាយទេ គេនិយាយចំថា យួនមហ្ចិតាវាគឺហៅសហពន្ធឥណ្ឌូចិន ហីយើង១៧ មេសានោះយើងឈ្នះមុនយួន យួនអត់សប្បាយចិត្តទេ ហី៧៣នេះយួនបបួលយើងចចារ តែយើងអត់ ចចារ ។

ដានីៈ ចចាររឿងអី?

ចៀមៈ ចុះគេវ៉ៃជាមួយខាងត្បូង គេមិនចចារជាមួយអាមេរិក ហើយគេអូសយើងឲ្យចចារជាមួយអាមេរិកដែរ ៧៣ខែ៦, ខែ៧ សភាពការណ៍អត់ល្អយើងអត់ចចារទេ យើងថាអត់មានគ្រាប់ក៏យើងវ៉ៃដែរ ពាក្យស្លោករបស់យើងថា យកគ្រាប់ពីខ្មាំងវ៉ៃខ្មាំងវិញ ហីយើងយកសង្គ្រាមឈ្លប... មានប្រជាជនគឺមានទ័ព មានប្រជាជនគឺមានសេដ្ឋកិច្ច មានប្រជាជនគឺចង់ស្មើអីក៏កើតដែរ ។

ដានីៈ ហីដល់ក្រោយមកដល់ដំណាក់កាល៧៩យើងអាម៉េចទៅវិញ?

ចៀមៈ ៧៩! យើងត្រូវរំលាយបក្សកុម្មុនីស្តកម្ពុជាហើយយើងត្រូវប្រមូលកម្លាំង ។

ដានីៈ ម៉េចក្រោយ៧៩ ខុសពីជំនាន់៣ឆ្នាំម៉េចវិញ?

ចៀមៈ កាលសង្គ្រាម៥ឆ្នាំ ខ្លួនពឹងខ្លួនឯងទៅរួច ដល់៧៩ បើនិយាយពីចលនាហៅថា វ៉ៃហើយឲ្យមានកម្លាំងវ៉ៃឲ្យឈ្នះវាមានការលំបាក ប៉ុនវាល្អត្រង់នេះ... បើនិយាយពីរឿងជំនួយអត់ចោទទេ បើនិយាយពីកាំភ្លើងគ្រាប់រំសេវអត់ចោទ បើនិយាយពីហូបចុកអត់ចោទ ទេហូបទំនើបទៀត ដូចថាយើងហូបមានសាច់គោ មានស្ករ មានអង្ករ មានប៊ីចេង មានប្រហុកផ្អក មានសាច់កំប៉ុង មានត្រីខ មានខ្ទាញ់ មានសព្វគ្រប់ទាំងអស់ណា អាហ្នឹងហៅថាការខបត្តម្ភ ប៉ុនថាបើចលនាជាក់ស្តែងសង្គ្រាមប្រជាជន សង្គ្រាមឈ្លបវាអត់ចោទទេ វាយូអង្វែងបាន អត់ចោទទេ មួយវគ្គហ្នឹងយើងការពារខ្លួន តស៊ូប៉ុន្មានឆ្នាំទៀតក៏អត់អីដែរ ប៉ុន្តែប៉ុន្មានឆ្នាំចុងក្រោយនេះវាប្របូកប្របលដូចថាយើងមិនចូលរួមក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងបារីស បានធ្វើកិច្ចព្រម

ព្រៀងបារី ដល់បោះឆ្នោតយើងទៅ ចង្រៃតាម៉ុកហ្នឹង គាត់ថាឥឡូវ អនុវត្តខទី១ ទី២ មិនបានមិនបាច់ទៅចូលរួមបោះឆ្នោតជាមួយទេ ឥឡូវបន្តវ៉ៃទៀតទៅ ហើទាំងអស់គ្នាហ្នុង ប្រជុំនៅភ្នំឆ័ត្រស្តាប់តាម៉ុក ហ្នុងទៀតហើយ ។

ដានីៈ ប្រជុំភ្នំឆ័ត្រស្តាប់តាម៉ុកម៉េច?

ចៀមៈ តាប៉ុល ពត ស្តាប់តាម៉ុក ថាបើវ៉ៃទៀតក៏វ៉ៃទៅ ដូចថាគាត់ដូចលែងម្ចាស់ការ កាលសង្គ្រាមប្រជាជាតិផ្សេង ដល់៣ឆ្នាំវាដូរ៉ែង ដល់មកយូននេះវាខ្សោយការគិតគូរ ខ្សោយស្មារតី វារាងកាំងដែរ ហើស្អីៗបណ្តោយតាមតាម៉ុក ដល់ចុងក្រោយមានរឿងផ្ទៃក្នុង គឺតាម៉ុក ចង់ចាប់តាអៀង សារី ចង់ធ្វើរបៀប ៣ឆ្នាំទៀតណា ដល់អីចឹងកម្លាំងប៉ៃលិន កម្លាំងម៉ាឡៃ អ៊ីអៀង សារី គាត់គ្រប់គ្រងផ្ទាល់បែកមុខសញ្ញាគ្នា ឥឡូវអត់អាចតាប៉ុល ពត មកចុះដោះស្រាយទេ តាម៉ុក មកដោះស្រាយ មកដោះស្រាយនៅម៉ាឡៃនេះ ដូចយកសាំងមកចាក់លើភ្លើងឲ្យក្តៅទៀត ខាងខ្ញុំមុនដំបូងអត់ចង់នៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ សុន សេនទេ។ សុន សេន មានគម្រោងចង់ចាប់មេដឹកនាំទាំងអស់ដូចបងសុក ភាព អ៊ី ឈាន អីចឹងទៅឃើញថាវាច្របូលច្របល់ ក្នុងដឹកនាំវាលែងឯកភាពគ្នា បែកបាក់គ្នាហើយ ដល់ថ្ងៃមួយនោះវិទ្យុ...ប្រកាសថា អៀង សារី ក្បត់ សុខ ភាព ក្បត់ អ៊ី ឈាន ក្បត់ ដល់ប្រកាសអីចឹង ពួកខ្ញុំពីរកន្លែងហ្នឹងប៉ះបោរឡើង ឥឡូវគេចោទថាយើងក្បត់ ឥឡូវទាក់ទងទៅរដ្ឋាភិបាលហ៊ុន សែន ទៅ ផ្តាច់ខ្លួនទៅខ្វិលតស៊ូទៀតក៏គ្មានន័យដែរ គ្នាប៉ុណ្ណឹងបែកបាក់គ្នាទៀត ឃើញថាវាអត់ទៅរួច ក៏ផ្តាច់ខ្លួនទៅ កងពលកណ្តាលហ្នុង៣ណា ៣២០ កងពលតាបិតនោះមួយទៀត កងពល៧០៥ អាគេនៅកណ្តាល គេនៅក្រោមបញ្ជារបស់ សុន សេន តាម៉ុកបញ្ជាឲ្យអាពួកហ្នឹងមកវ៉ៃខ្ញុំនៅម៉ាឡៃ ហើបញ្ជាឲ្យវ៉ៃប៉ៃលិន ចុះគេនៅកន្លែងគេនៅជាមួយគ្នាគេអត់វ៉ៃ គេសុខចិត្តចចារ គេមកចចារ គេសួរថាយើងនៅជាមួយគ្នា ម៉េចបានយើងផ្តាច់ខ្លួនទៅចូលជាមួយរដ្ឋាភិបាល យើងថាខុសត្រូវផ្ទៃក្នុងយើងមាន ហេតុអីវិទ្យុទៅប្រកាសថាគេក្បត់ ឥឡូវក្បត់គេទៅហើយ គេខ្វិលមកវិញ គេសុខចិត្តចូលជាមួយរដ្ឋាភិបាល រឿងវាអីចឹងតើស អាហ្នឹងសភាពការណ៍វាអីចឹង ចៃដន្យពួកខ្ញុំមានរថក្រោះ២គ្រឿង ខាងប៉ៃលិននោះមានរថក្រោះច្រើន ៧, ៨ គ្រឿង ប៉ៃលិនគេវ៉ៃពីហ្នុងមក បើថាគេចូលជាមួយក៏មក បើគេមិនចូល... បានតាម៉ុក ចេញពីកន្លែងកណ្តាលនេះមកបញ្ជា បងនី កន អីនេះ ក៏រត់ចេញពីនេះ ទៅសំងំនៅសំឡូត ហើពួកខ្ញុំផ្សារភ្ជាប់... ដល់មេៗបណ្តេញគ្នាទៅអស់ហើយ ភ្ជាប់គ្នា យើងមិនវ៉ៃគ្នាទេ យើងចូលរដ្ឋាភិបាលទៅ ។

ដានី៖ ចូលខាងរដ្ឋាភិបាល ខាងប៉ៃលិន ហីខាងម៉ាឡៃយើងហ្នឹង?

ចៀម៖ បាទ! បើគ្មាន ម៉ាឡៃ ប៉ៃលិននោះ ក៏គ្មានថ្ងៃនេះទេ កុំប្រឡំនោះ បើថាផ្ទៃក្នុងមិនងើប មិនងាយទេ សង្គ្រាមឈប់មិនងាយទេ ដូចខ្ញុំថាអីចឹងម៉េច ។

ដានី៖ ចុះ សុន សេន មានបញ្ហាអី បានគេសម្លាប់គាត់?

ចៀម៖ រឿងផ្ទៃក្នុងខាងលើ សុន សេន គ្រប់គ្រងកន្លែងនេះ គ្រប់គ្រងម៉ាឡៃអត់បាន គ្រប់គ្រងប៉ៃលិនអត់បាន ខាងលើចោទប្រកាន់ថា សុន សេន ហ្នឹងអត់បានការអីទេ តាម៉ុក ហ្នឹងហើយសម្លាប់ សុន សេន កាលនោះវាមានបញ្ហាផ្ទៃក្នុង ប៉ុល ពត គេអត់ឲ្យធ្វើការទេ ឲ្យនៅមួយកន្លែង... ចុះពីខាងលើចុះមកខាងក្រោមបំផុសមហាជននោះ ទៅជាចំណាប់អារម្មណ៍ ប៉ុល ពត អីចឹងរឿងផ្ទៃក្នុងចាប់ ប៉ុល ពត ធ្វើជាចំណាប់ខ្មាំងវិញ ផ្ទៃក្នុងស្មុគស្មាញមែនទែន ចុងក្រោយហ្នឹង តាម៉ុក ចាត់វិធានការណ៍សម្លាប់ ប៉ុល ពត ទៀត រឿងវាអីចឹង ស្មានថាសម្លាប់ប៉ុល ពត បានហើយ គាត់គ្រប់គ្រងប្រទេសបាន តាម៉ុក អត់កើតការទេ មុនស្សហ្នឹង មនុស្សវាអាក្រក់ រឿងវាទៅអីចឹងទៅ ។

ដានី៖ ចុះតា នី កន ឬ នាយ កន?

ចៀម៖ នី កន ។

ដានី៖ នី កន គាត់ខ្សែខាង សុន សេន?

ចៀម៖ បងបង្កើតរបស់គាត់ដែរ ។

ដានី៖ សុន សេន បងគាត់បង្កើត?

ចៀម៖ បាទ!

ដានី៖ គាត់នៅក្រសួងការបរទេសដែរ?

ចៀម៖ គាត់នៅក្រសួងការបរទេសហ្នឹង គាត់ទទួលខាងពិធីការ ចាងហ្វាងពិធីការ កាល៧៩ គាត់បោះមូលដ្ឋាននៅម៉កហ៊ីននេះគាត់ដឹកនាំទ័ពខាងនយោបាយផង ខាងយោធាផង បងហ្នឹងគាត់បើកច្រកតាំងពីកោះកុង ទៅទល់នឹងដែនឡាវ គាត់ដើរបើកច្រក តាមច្រកៗណា ហ្នឹងអឺ អៀង សារី ដើម្បីទាក់ទងកម្លាំងពីក្នុងចេញមក រៀបចំមូលដ្ឋានបង្អែកតាមជួរព្រំដែនទប់ទល់រដ្ឋាភិបាល អាហ្នឹងជាក់ស្ដែងវាអីចឹង ។

ដានី៖ មួយទៀត ខ្ញុំចង់ដឹងពីការរៀបចំតំបន់ម៉ាឡៃយើងណាអឺ?

ចៀម៖ បាទ!

ដានី៖ ម៉ាឡៃយើងកាលពីដំបូង កាលកងទ័ពមិនទាន់មកដល់ កន្លែងហ្នឹងគេហៅអីគេ កាលពីមុននោះ?

ចៀមៈ នៅម៉ាឡៃនេះ កន្លែងកងពល៤៥០ រៀបចំកងពល៤៥០ រៀបចំហ្នុងហើយ កងពលលេខ ៤៥០ គេហៅថាបើនិយាយពីសមរភូមិនោះកៀកខ្មាំងនោះ កៀកណាស់ហើយ ប៉ុន្តែខ្មាំង ធ្វើអត់កើត វុញទៅ វុញមកៗ យើងធ្វើសង្គ្រាមអីចឹង ក្រោយពីនោះ អ៊ុនតាក់ទៀតយើង ចូលធ្វើការតាមខាងក្នុងៗបានទាំងអស់ ដល់បានទាំងអស់អីចឹងអត់អីទេ ស្រួលម្យ៉ាងដែរ។

ដានីៈ អឺ! ម៉ាឡៃយើងមុនពេលមកដល់ កន្លែងហ្នឹងកន្លែងស្អីគេទៅ គេហៅស្អីគេទៅ គេហៅម៉ាឡៃ អីចឹងម៉េង?

ចៀមៈ កន្លែងហ្នឹងកាលហ្នឹងគេហៅ កន្លែងនេះកាលពាន្លាំខ្ញុំពួកគេហៅថាភ្នំម៉ាឡៃៗ ភ្នំម៉ាឡៃនេះជា សំបុកខ្មែរសេរី កាលហ្នុងពួកដែកចាញ់យើង ឆ្នាំ១៩៧៥ ពួកតាខៀង ខៀល អិន តាំ អីនៅហ្នុង ពួកហ្នឹងពួកខ្មែរស កាលជំនាន់ពាឆ្នាំខ្ញុំពួអីចឹង ពួកហ្នឹងវាមានចលនាវាធំ ទប់ទល់ ជាមួយខ្មែរក្រហម ដល់ឆ្នាំ៧៩ ខ្ញុំមកនេះ គឺជាកន្លែងនេះ គឺព្រៃម៉េង សុទ្ធសឹងតែព្រៃ ព្រៃខ្លា ព្រៃដំរីម៉េង អត់មានអីចេះទេ។

ដានីៈ មួយទៀតអឺ ភ្នំម៉ាឡៃ តំបន់ម៉ាឡៃ កាលពីជំនាន់ពាឆ្នាំស្ថិតនៅក្នុងគ្រប់គ្រងរបស់...

ចៀមៈ ភូមិភាគពាយ័ព្យ។

ដានីៈ តំបន់ប៉ុន្មានទៅកន្លែងនេះ?

ចៀមៈ អានេះតំបន់៥ ។

ដានីៈ របស់ស្រុកអីគេទៅ?

ចៀមៈ កាលហ្នុងមែនទែនគេហៅតែស្រុកសេរីសោភ័ណ្ឌ។

ដានីៈ មិនមែនស្រុកអូជ្រៅអីទេ?

ចៀមៈ អត់ទេ! អាហ្នឹងរដ្ឋកម្ពុជាបង្កើតក្រោយទេអាហ្នុងនោះ បើកាលនោះស្រុកសេរីសោភណ្ឌ័។

ដានីៈ តំបន់៥ មិនមែនតំបន់៣ទេ?

ចៀមៈ អត់ទេ! តំបន់៥ ។

ដានីៈ តំបន់៥ កាលហ្នុងពីណាគេគ្រប់គ្រង?

ចៀមៈ តំបន់៥ ហ៊ីង, ជៀល កូនតាញឹម ស្គាល់ទាំងអស់តើ តាវ៉ាញ យោធាបងឥសាន តាវ៉ាញ តាសម័យ តាស៊ូ តាកឺ តាគុល តាអីខ្វះទៀតច្រើន។

ដានីៈ អីចឹងនៅម៉ាឡៃហ្នឹងកាលពីជំនាន់ពាឆ្នាំនៅក្នុងស្រុកសេរីសោភ័ណ្ឌ?

ចៀមៈ បាទ!

ដានីៈ គណៈស្រុកសេរីសោភណ្ឌ័ពីណាគេ?

ចៀមៈ តំបន់៥មាន ហ៊ីង មាន ជៀល ហ្នឹង ហីដល់ស្រុកមិនដឹងគេដាក់ម៉េច ខ្ញុំពួតែតំបន់៥ទេ។

ដានី៖ អីចឹងកាលពីជំនាន់៣ឆ្នាំកន្លែងហ្នឹងជាកន្លែងពួកសេរីការ ពួកចោរព្រៃអីទេ?

ចៀម៖ បាទ! ពួកចោរព្រៃ។

ដានី៖ វើជាមួយកងទ័ពខាងខ្មែរក្រហម?

ចៀម៖ បាទ!

ដានី៖ តែពេលដែលក្រុមពួកអ៊ឹមកដល់ ពួកសេរីការ ពួកហ្នឹងអត់មានទៀតទេ?

ចៀម៖ បាទ! ពួកហ្នឹងអត់ឃើញទេ មិនដឹងថារត់ទៅណាទេ រត់ចូលថៃ ដល់ទៅកន្លែងហ្នុងឃើញគេហៅស្រះភៀសខ្លួនម៉ាកន្លែង កន្លែងហ្នុងគេហៅស្រះខ្មែរសេរី ដល់ទៅហ្នុងទៅគេហៅថាវាមានមូលដ្ឋានរបស់គេណា ទៅចក្រីទៅអីណា ឃើញមានហូហែរតាមហ្នឹង កន្លែងនោះវាលក់ឈើលក់អីទៅថៃ បានវាបានលុយកាក់ចាយវាយនោះណា ហ្នុងវាអីចឹង កាលមកហ្នុងខ្ញុំឃើញអីចឹង។

ដានី៖ កន្លែងស្រះខ្មែរសេរី កន្លែងស្រះភៀសខ្លួនអីហ្នឹង អាហ្នុងកងទ័ពយើងមកក្រោយដាក់ ឬក៏យ៉ាងម៉េច?

ចៀម៖ ស្រះរបស់ខ្មែរសេរី គឺស្រះរបស់ខ្មែរយើងអ្នកដាក់ទេ ស្រះភៀស គឺថាពួកភៀសខ្លួនវាជីកទឹកហ្នុងវាប្រើណា។

ដានី៖ ភៀសខ្លួនទៅឆ្នាំណា?

ចៀម៖ ៧៩ ហ្នុង ពួកដែលចាញ់យើង ៧៩ហ្នុង ពួកហ្នុងវាចាញ់ វាមិនចូលព្រៃ នៅក្នុងព្រៃហើយបានវាទៅថៃ តាស្អី តាអិន តាំ អីមិនបង្កើតចលនាគេ តាអ៊ិន តាំ បង្កើតចលនាមូលីណាកា។

ដានី៖ ចុះអ៊ឹ! ដល់ពេលក្រោយឆ្នាំ១៩៧៩ យើងបង្កើតក្រុមជីកជំពូន ក្រុមវើអី យើងបង្កើតហ្នុង របៀបការគ្រប់គ្រងអីរបៀបយ៉ាងម៉េចទៅ របៀបគ្រប់គ្រងជាកងទ័ព ឬរបៀបគ្រប់គ្រងជាស៊ីវិល?

ចៀម៖ ជាកងទ័ព រស់នៅជាកងទ័ព គឺថាវាមាន មេពួក មេក្រុម អនុសេនាតូច អនុសេនាធំ វរៈសេនាតូច វរៈសេនាធំ បានកងពល ហើយបានសមរភូមិ ការរស់នៅរបៀបជាយោធាភាពភាវនីយកម្មម៉ង នៅប្រយ័ត្នប្រយែងជាប់ គ្រប់គ្រងផ្ទៃក្នុងរបៀបហៅថារបប២ណា ប្រធាននយោបាយ និងប្រធានយោធា គឺថាមួយជំនាញខាងបញ្ជាយោធា មួយទៀតជំនាញខាងការប្រមូលកម្លាំងខាងនយោបាយ គ្រប់គ្រងកម្លាំង ទាំងមុខទាំងក្រោយ គឺនយោបាយ នយោបាយខាងមុខត្រូវ ធ្វើការងារជាមួយយុទ្ធជនខាងមុខ នយោបាយខាងក្រោយត្រូវធ្វើការងារជាមួយប្រជាជនខាងក្រោយ ដើម្បីឲ្យចូលរួមចលនាយើង ប្រជុំជីវភាព

អីចឹងណា ប្រជុំកម្លាំង... ក្រៅពីយើង...អីប្លែកៗ យើង ត្រូវតាមដាន ។

ដានី: កាលហ្នឹងអ៊ី អៀង សារី គាត់គ្រប់គ្រងតំបន់ប៉ៃលិន និងតំបន់ម៉ាឡៃ?

ចៀម: បាទ!

ដានី: សុន សេន គាត់គ្រប់គ្រងតំបន់សំពៅលូន តំបន់ខាង...

ចៀម: ហ្នឹងហើយ

ដានី: នី កន អីខាងគាត់!

ចៀម: ហ្នឹងហើយ! សុន សេន ដំបូងគាត់គ្រប់គ្រងខាង១០០១ និង១០០២ ។

ដានី: ១០០១, ១០០២ នៅឯណាទៅ?

ចៀម: នោះនៅជាប់ព្រះវិហារណុះ ជាប់ព្រំដែនឡាវណុះ ពីព្រោះកាលគាត់ចេញពីក្នុង គាត់ចេញប្រកហ្នឹង ដល់ក្រោយមកទៀត គាត់មកប៉ៃលិនដែរ គាត់មកប៉ៃលិនទៅវាបញ្ជាគ្រប់គ្រងវាគេមិនបានទេ នៅនោះក៏គ្រប់គ្រងគេអត់បានដែរ អីចឹងមកដាក់ជាប់នៅជាមួយប្អូនគាត់នេះ បានបងនី កន នេះ បានគាត់ក្តាប់កម្លាំងវ៉ៃបានណា បានគេឲ្យនៅខាងលិចនេះ ចាប់ពីផ្លូវលេខ៥ គេហៅសមរភូមិកម្ពុជាខាងលិច មានទួន ជា មាន សុន សេន អ្នកដឹកនាំខាងជើងនោះ មានតាម៉ុក នឹងកែ ពក អីនឹង ។

ដានី: ខាងជើងចាប់ពីណាទៅណា?

ចៀម: ខាងជើងគិតចាប់ពីខាងជើងប៉ោយប៉ែតនេះទៅទល់ឥសាន ទៅទល់ព្រះវិហារទៅទល់រតនៈគិរីមណ្ឌលគិរី អាហ្នឹងប៉ែតខាងកើត ខាងជើងប៉ែកខាងកើត អានេះខាងត្បូងខាងលិច គេចែកចេញសមរភូមិធំៗ២នេះ អ្នកដ្ឋឹដឹកនាំខាងនេះម៉ាកន្លែង ទៅខាងអន្លង់វែងមួយកន្លែង ។

ដានី: ខាងអន្លង់វែងពីណាគេគ្រប់គ្រងកាលហ្នឹង?

ចៀម: ប៉ុល ពត នៃ ខៀវ សំផនកាលហ្នឹង

ដានី: ចុះខាងណេះ ខាងយើងនេះ...

ចៀម: ខាងយើងមានអ៊ី អៀង សារី ។

ដានី: ខាងយើងខាងណា?

ចៀម: នៅកងពល ៤៥០ និងកងពលនៅប៉ៃលិន ។

ដានី: នៅប៉ៃលិន កងពលលេខប៉ុន្មានហ្នឹង?

ចៀម: កងពល ៤១៥ ហ្នឹង អ៊ី ឈាន ។

ដានី: សុន សេន ដល់ពេលគាត់រត់ ១០០១ និង ១០០២ ហ្នឹង មកនៅកន្លែងប្អូនគាត់ នី កន?

ចៀមៈ បាទ!

ដានីៈ នី កន គាត់ចន្លោះពីកន្លែងណាទៅកន្លែងណា?

ចៀមៈ នី កន មុខសញ្ញាគាត់គឺថា ចាប់ពី ចាក់ទៅបាត់ដំបង ទៅទន្លេសាប ។

ដានីៈ ចុះម៉ាឡៃ យើងពីត្រង់ណាទៅណា?

ចៀមៈ ម៉ាឡៃយើងចាប់ពីផ្លូវលេខ៥ មកទល់ខេត្តបាត់ដំបង មកទល់ទីរួមខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ។

ដានីៈ ផ្លូវជាតិលេខ៥ ចាប់ពីម្តុំណាទៅ?

ចៀមៈ ចាប់ពីប៉ោយប៉ែតមកស្វាយស៊ីសុផុន...។

ដានីៈ ចុះអ៊ំអៀង សារី ទីតាំងគាត់នៅឯណា ផ្ទះគាត់?

ចៀមៈ ផ្ទះគាត់នៅនេះតើស នៅឈត្រង់នេះ នៅម៉ាឡៃហ្នឹងឯង នៅម៉ាឡៃហ្នឹងម៉ាកន្លែង នៅប៉ៃលិនម៉ាកន្លែង ។

ដានីៈ អីចឹងគាត់ចល័ត គាត់នៅនេះខ្លះទៅ គាត់ទៅនៅណោះខ្លះទៅ?

ចៀមៈ គាត់ចល័ត! ហើយទទួលភស្តុភារដឹកជញ្ជូនពីក្រោមកលើគាត់ទាំងអស់ ស្បៀង ថវិការអីលើគាត់ទាំងអស់ ម៉ាកម្ពុជាហ្នឹង ។

ដានីៈ អីចឹងដល់ពេលនៅខាងក្នុង ដូចនៅក្នុងម៉ាឡៃយើង យើងគ្រប់គ្រងដឹកនាំពីណាខ្លះទៅ?

ចៀមៈ ម៉ាឡៃ មានបងសុខ ភាព ខាងយោធា បងសួ ហុង គាត់ខាងនយោបាយ ។

ដានីៈ ចុះ អ៊ំកាលហ្នុង?

ចៀមៈ ខ្ញុំនៅក្នុងហ្នុងដែរ ខ្ញុំកាន់កងពលដែរ កាន់ខាងភស្តុភារ នឹងដឹកជញ្ជូន ។

ដានីៈ កាន់ខាងភស្តុភារ និង ដឹកជញ្ជូន!

ចៀមៈ បាទ! វៃដែរ ។

ដានីៈ វៃដែរ ភស្តុភារ និងជញ្ជូនហ្នឹង?

ចៀមៈ បាទ! បើថា ដឹកជញ្ជូន បើថាមិនវៃមានផ្លូវណាទៅត្រូវវៃ ។

ដានីៈ ភស្តុភារ និងដឹកជញ្ជូន ភាគច្រើននារីៗ ឬយ៉ាងម៉េច?

ចៀមៈ អត់ទេ! គឺថាមាកងពលហ្នឹង ទាំងយោធានៅមុខ ទាំងយោធានៅខាងក្រោយគ្រប់គ្រងទាំងអស់ ដឹកជញ្ជូនគេគ្រប់គ្រង ខាងមុខយើងមានមុនសញ្ញាគ្រប់គ្រងមួយដែរណា ឧបមាថា យើងផ្តល់ ស្បៀង ផ្តល់គ្រាប់រំសេវគេណា យើងដឹកជញ្ជូនគេនៅហ្នុង ជញ្ជូនលាក់តាមព្រៃតាមអី គ្រាប់រំសេវ ស្បៀងអាហារអីហ្នុង រៀបចំអាហ្នឹងបានវៃបាន បើរៀបចំអាហ្នឹងមិនបានទេ មិនអាចវៃបានទេ ។

ដានីៈ ចុះកាលហ្នឹងយើងដូចថា អីខាងកសិកម្ម ខាងដីកជញ្ជូនអីហ្នឹង ដូចថាស្បៀងខាងណាខ្លះ គេផ្តល់ឲ្យយើង?

ចៀមៈ ជំនួយ! ជំនួយចិនណា ចិនទាំងអស់ អង្ករ អំបិល គ្រាប់រំសេវចិនទាំងអស់ ថវិការចិនទាំងអស់ម្ហូបអាហារចិនទាំងអស់ ចិនទាំងអស់ ។

ដានីៈ ចុះខាងកាកបាទ ពួកខាងអង្គការ...?

ចៀមៈ អត់ទេ! អានោះខាងប្រជាជនដែលគេចូលជំរំ គេខាងមនុស្សធម៌ហ្នឹងក៏មានដែរ ជំរំតាង៉ុកនេះ ជំរំខាងអ៊ីដាវ ជំរំស្រះកែវ ជំរំខាំ...មានកាលនោះ ។

ដានីៈ អីចឹងខាងកងទ័ពគស៊ូអី ចិនទាំងអស់!

ចៀមៈ បាទ!

ដានីៈ ចុះកាលហ្នឹងដូចថាជំនួយ យើងវ៉ៃអី យើងប្រើគោលនយោបាយរបស់កងទ័ព យើងត្រូវវ៉ៃ យើងវ៉ៃរបៀបយ៉ាងម៉េចវិញទៅ?

ចៀមៈ យើងវ៉ៃ! បើយើងស៊ើបការណ៍បានច្បាស់ យើងអាចវ៉ៃកម្ទេចបានយើងវ៉ៃកម្ទេសទីតាំងទៅណា ប៉ុន្តែបើយើងមិនទាន់ស៊ើបបានទេ ប៉ុន្តែយោធាវាបានជាមូលដ្ឋានវ៉ៃណា វ៉ៃរហ័សដករហ័សបាន ហើយបន្ទាប់ពីហ្នឹង សង្គ្រាមឈ្លប សង្គ្រាមឈ្លបហ្នឹង ៣នាក់ក៏វ៉ៃបាន ២នាក់ក៏វ៉ៃបាន ៥នាក់ក៏វ៉ៃបាន ១០នាក់ក៏វ៉ៃបាន វ៉ៃដូចថាកប់មីន ក្រៀមកន្ទ្រាក់មីន អាហ្នឹងបានទាំងអស់ អត់ចោទទេ ហើយបណ្តុះបណ្តាលកូនចៅប្រជាជនឲ្យចេះច្បាំង សូម្បីតែដែកគោលមួយដាក់តាមផ្លូវឡាន ឲ្យវាអាក់ខាននោះក៏ជាសង្គ្រាមឈ្លបមួយដែរ ។

ដានីៈ ដូចយើងរបៀបធ្វើចំរូង ជ័រឆក់អី?

ចៀមៈ បាទ! ចំរូងជ័រឆក់ អាហ្នឹងធ្វើបានទាំងអស់ ។

ដានីៈ កាលហ្នឹងធ្វើធ្វើរបៀបម៉េចទៅចំរូងជ័រឆក់ ខ្ញុំធ្លាប់តែឮពត៌មានហ្នឹង?

ចៀមៈ ចំរូងគឺយកឬស្សី បិតទៅណា ជ័រឆក់វាមានថ្នាំវា ថ្នាំជ័រឆក់វាលាយពិសពស់ ពិសស្អីដែលពិស១ គេស្ងួទៅគេដាក់ផ្សំនឹងឬស្សឈើ គឺថារូបភាពដូចព្រួញហ្នឹង... ចំរូងចាក់លាត់ក៏បាន ចាក់សាងក៏បាន ចំរូងអន្ទ្រប់ក៏បាន ចំរូងអណ្តូងក៏បាន មានច្រើនបែបច្រើនយ៉ាងទៀត អាហ្នឹងគេហៅសង្គ្រាមប្រជាជន អ្នកណាក៏ធ្វើកើតដែរ ស្រីក៏ធ្វើបាន ប្រុសក៏ធ្វើបាន ចាស់ក៏ធ្វើបាន ក្មេងក៏ធ្វើបាន ។

ដានីៈ យើងបង្រៀនឲ្យធ្វើ?

ចៀមៈ បង្រៀន! អាហ្នឹងគេហៅចលនាដាក់ស្តែង យើងថាយើងមានអីកន្លែងហ្នឹងយើងធ្វើកន្លែងហ្នឹង យើងមានស្មារតីអីចឹង អាហ្នឹងដូចថាគេជ្រួតជ្រាបគេ ឆាប់យល់ណា ដល់ឆាប់យល់ធ្វើ

កើត ដល់នេះគេមានជំនឿ ហ៊ីធ្វើទៅវាមានប្រសិទ្ធភាព បើថាចារកម្មមិន ងាយចូលចុះទេ យើងដាក់មីនផង ឥឡូវវាមានមីនទំនើបទៀត អាមីនក្រោយមីនដាក់ទៅប៉ះផ្ទុះទៀត កាន់តែប្រសើរផ្នែកការពារណា ។

ដានី: ចុះអ៊ំពេលហ្នឹងកងទ័ពអ៊ីចឹង ដល់ពេលនៅហ្នឹងសុទ្ធតែព្រៃអ៊ីចឹងយើងធ្វើផ្ទះ ធ្វើជម្រកអីយ៉ាងម៉េចទៅ?

ចៀម: អត់ទេ! អត់មានផ្ទះអីចេះទេ អត់មានទេ កាលហ្នឹងមានតែដំបូងមានតែប្ញស្ស ធ្វើអំពីប្ញស្សី ធ្វើអំពីស្បូវអីចឹងទៅណា ហ៊ីធ្វើតង់ខ្លះទៅណា បើប្រជាជនគេនៅខាងក្រោយ គេក្រងស្បូវគេធ្វើ តូចៗម៉ាគ្រែៗហ្នឹង មួយគ្រែម្នាក់ៗ ធ្វើតូចៗនៅអីចឹងទៅណា ។

ដានី: នៅតាមណាទៅ?

ចៀម: នៅតាមព្រៃហ្នឹង ចេះតែដំរៀបហែៗទៅ និយាយរួមតាមមាត់អូហ្នឹង ។

ដានី: តាមមាត់អូហែៗ! ច្រើនទេកាលជំនន់ហ្នឹងទាំងកងទ័ពទាំង...ប្រហែលប៉ុន្មានដែរ?

ចៀម: គ្នា២,៣ ម៉ឺននាក់ដែរ ។

ដានី: ច្រើនដែរ!

ចៀម: ច្រើន! បើនិយាយពីសាច់ទ័ព ទាំងប្រជាជនទាំងទ័ពកាលហ្នឹងរាប់លានដែរណា មិនងាយសាបរលាបទេ មិនងាយទេ សង្គ្រាមឈ្លបតស៊ូប៉ុន្មានរយឆ្នាំក៏មិនចប់ដែរ ។

ដានី: ប្រយើងសរុបទាំងអស់រាប់លានដែរ?

ចៀម: បាទ! ការកសាងកម្លាំង ទីក្រុងក៏គេធ្វើកើត ទីប្រជុំជនក៏គេធ្វើកើត ទីជនបទក៏គេធ្វើកើត នៅទន្លេក៏គេធ្វើកើត នៅឯណាក៏ធ្វើកើតទាំងអស់ ។

ដានី: ចុះអ៊ំបើតាមខ្ញុំស្ដាប់ពូមីងគាត់មានប្រសាសន៍ប្រាប់ខ្ញុំថា កាលពីឆ្នាំ៨៥ មានយួន និងកងទ័ពខាងរដ្ឋកម្ពុជាគេវ៉ៃចូលមកដល់ទីហ្នឹងដែរ?

ចៀម: បាទ! ចូល ធ្លាក់ទៅដីថៃទាំងអស់ ។

ដានី: ម៉េចបានយើងទប់អត់បានបណ្ដោយឲ្យចូលមកកាលហ្នឹង?

ចៀម: បាទ! ទប់អត់បានទេ គឺថាអីចេះ បើថាកម្លាំងស្រួចណា យើងមិនអាចទប់បានទេ យើងជៀសសិន បើយើងទប់យើងខូចកម្លាំង យុទ្ធសាស្ត្រមួយអាហ្នឹង បើទប់ទល់មុខដឹងតែពីខូចហើយ កុំទៅទប់ ឲ្យវាទៅតាមដំណើររឿងវាអីចឹងទៅ ចាំយើងទៅវ៉ៃកាត់ជាកងៗ យើងទៅវ៉ៃរំដោះឆ្នាំ៨៩ នៅភ្នំម៉ាឡៃហ្នឹង យើងវ៉ៃរួមអត់បានទេណា យើងទៅវ៉ៃនៅផ្លូវតើស វ៉ៃនៅផ្លូវមួយថ្ងៃ២០ដងទៅ៣០ដងទៅណា ហើយវ៉ៃហ្នឹងគ្នា២នាក់ ៣នាក់ទេ វ៉ៃឈ្លបហ្នឹង វ៉ៃកន្ទ្រាក់មីន គេវ៉ៃកន្ទ្រាក់មីនហ្នឹងគេមានរបៀបវិន័យរបស់គេ វ៉ៃហើយគេកន្ទ្រាក់មីន

អត់ឲ្យបាញ់ទេ បាញ់ខ្លាចវាពួសូដីឯទិសដៅណា កន្ទ្រាក់តែមីន វាផាប់របួស១ ណាហិននៅតាមភ្នំរត់ដូចហ្វូងគោអីចឹង រត់ដូចហ្វូងគោបើវាដាច់ស្បៀង ដាច់ការទាក់ទងហើយមានស្អីទៀត ទូរសព្ទយើងកាត់ផ្ដាច់ យើងលួចស្ដាប់។

ដានី: ចុះកាលយើងទៅ កាលយួនចូលមកយើងទៅថៃ យើងទាក់ទងយ៉ាងម៉េច បានជាយើងអាចទៅ នៅដីថៃបាន?

ចៀម: យើង ខាងលើយើងទាក់ទងជាមួយខាងលើគេទៅ។

ដានី: គេឲ្យយើងនៅម្ដុំណា?

ចៀម: គេឲ្យយើងនៅតើស! យើងនៅដីគេ យើងជួលដីគេនៅទៅណា។

ដានី: គេហៅអីគេម្ដុំហ្នឹង?

ចៀម: គេហៅ ៨៥, ៨៦ ផង។

ដានី: ច្រើន! កាលយើងទៅនៅដីគេ?

ចៀម: រាប់ម៉ឺននាក់ដែរ។

ដានី: ក្រោយមកកងទ័ពយើងចេញមកស្មាក់វៃឆ្មក់ដូចដែរអឺមានប្រសាសន៍មិញ?

ចៀម: បាទ! យើងវៃបានមូលដ្ឋាន រំដោះបានឆ្នាំ៩០នេះ។

ដានី: ឆ្នាំ៩០ បានយើងចូលមកវិញ?

ចៀម: បាទ! ឆ្នាំ៩០តើស អាហ្នឹងគឺថាមីង១កូនចៅអីណានៅដីថៃ ហីកងទ័ពកសាងមូលដ្ឋានទៅវៃកាលហ្នុងវៃព្រំដែនអត់បាន ទៅវៃនៅអន្លុរបុរីវិញណុះ វៃស្វាយវិញ បានកកម្លាំងវាដកថយមកវិញ បានវាទូលាយកន្លែងនេះ យើងមានកម្លាំងរបស់យើងបន្កប់នៅកន្លែងនោះដែរ យើងវៃកាន់កាប់ស៊ីសុផុន អន្លុបុរីមួយវគ្គដែរ ដល់ផ្ទើយូវាផ្ទើលដែរណា ដល់កម្លាំងខ្ញុំនៅទន្លេសាបទៀត ដល់វៃកន្លែងនេះ វៃកន្លែងនោះវា...

ដានី: បានយើងទូលាយ យើងចូលមកវិញនៅឆ្នាំ៩០ហ្នឹង!

ចៀម: ឆ្នាំ ៨៩ ខែ១១ ថ្ងៃ១៥ យើងវៃរំដោះមានដូរហ្នឹងអស់រលីញម៉ង នៅតែទីរួមស្រុកនៅតាមផ្លូវលេខ៥ នៅប៉ោយបែត ហីនៅស៊ីសុផុនអីចឹងទៅ ហីព្រៃយើងកាន់កាប់ទាំងអស់។

ដានី: អីចឹង ថ្ងៃ១៥ ខែ១១ ឆ្នាំ៨៩ យើងវៃបានកាន់កាប់!

ចៀម: បាទ!

ដានី៖ ចុះអ៊ឹយើងចូលមកវិញ ដូចថាផលវិបាកយ៉ាងម៉េចខ្លះ ពេលដែលយួនគេដកទៅវិញ ខាងរដ្ឋកម្ពុជាគេដកទៅវិញហើយ ដូចថាផលវិបាកយ៉ាងម៉េចខ្លះដែលបន្សល់នៅពេលយើងចូលមកវិញ?

ចៀម៖ ចូលមកវិញ ដូចថាម៉ាខ្សែព្រំដែននេះ គឺថាបង្កប់មីនទាំងអស់ ហៅថាកំណែន ក៥ នោះណាបង្កប់មីន ដាក់ចំរូងដែក បង្កប់មិនហើយធ្វើរនាំងដែកទៀត។

ដានី៖ ចុះយើងធ្វើម៉េចទៅ យើងដើម្បីសំអាត...

ចៀម៖ ដោះខ្ទេច ដោះមីនហ្នឹង ដោះអាបង្គោលដែកហ្នឹងលក់អស់រលីញ អាបង្គោលដែកហ្នឹងដែកថៃលក់ឲ្យបានលុយចាយ ហីមីនហ្នុងដោះ។

ដានី៖ ចុះកាលហ្នុងមានគ្រោះថ្នាក់ច្រើនទេ បើស្តិតអឺ?

ចៀម៖ មានគ្រោះច្រើន។

ដានី៖ ច្រើនហ្នុងប៉ុន្មាន គ្រោះថ្នាក់ដោយសារមីន ដោយសារ...

ចៀម៖ រាប់រយ...

ដានី៖ រាប់រយដែរ!

ចៀម៖ ស្លាប់ ហើយរបួសទៀត ពិការទៀត។

ដានី៖ អីចឹងតាំងពីយើងគ្រប់គ្រងឆ្នាំ៩០ហ្នុង ខាងណុះអត់ដែលមានចូលមកយើងវិញទេ?

ចៀម៖ អត់ទេ! អត់មានទេ ចូលមកឆ្នាំ៩០ ហី២៣ តុលា ឆ្នាំ៩១ ហ្នុងមានកិច្ចព្រមព្រៀងហ្នុងយើងបញ្ចូលកម្លាំងយើងនៅភ្នំពេញមានហើយ... ពេលនោះសូម្បីតែវិក្បាលអឹ ខៀវសំផន ហ្នុង កម្លាំងយើងនៅតែមានដែរ។

ដានី៖ កម្លាំងយើងបង្កប់នៅភ្នំពេញដែរ?

ចៀម៖ មាន!

ដានី៖ ចុះអ៊ឹពេលយើងបែងចែកជាភូមិ ជាឃុំ ជាស្រុកអីនោះ ដូចថារចនាសម្ព័ន្ធហ្នុងយើងចាប់ផ្តើមបង្កើតពេលណាអឹ?

ចៀម៖ នៅស្រុកម៉ាឡៃ យើងផ្តាច់ នៅថ្ងៃទី១៥ សីហា ឆ្នាំ ១៩៩៦ យើងរៀបចំផ្តាច់ខ្លួនទៅយើងបង្កើតចលនាបង្រួបបង្រួមជាតិកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ យើងបានបង្កើតចលនាហ្នឹងចលនាផ្តាច់ខ្លួន ដល់យើងផ្តាច់ខ្លួនបាន... ចុងក្រោយដល់ឆ្នាំ៩៨ វាបានទៅខាងអន្លង់វែងខ្ញុំកាលពីឆ្នាំ៩៧ ខាងរដ្ឋាភិបាលបញ្ជូនខ្ញុំឲ្យទៅស្ទឹងត្រែង ភូមិភាគ១ ស្ទឹងត្រែង រតនៈគិរីមណ្ឌលគិរី ក្រចេះ ឲ្យទៅបំផុសចលនាផ្តាច់ខ្លួននៅហ្នុងទៀត ខ្ញុំប៉ុន្មានខេត្តហ្នឹង ៦ខេត្តហ្នឹង

ចលនាផ្ដាចខ្លួនហ្នុងអស់បានខ្ញុំវិញមកនៅម៉ាឡៃវិញ បេសកម្មខាងរដ្ឋាភិបាលបញ្ជូនខ្ញុំទៅនោះ សមរភូមិវាលឿន យើងទៅហ្នុងវាលឿនម៉ង ។

ដានី: កាលហ្នុងខាងហ្នុង គ្រប់គ្រងដោយពីណាគេ?

ចៀម: គ្រប់គ្រងវាមានតែ នៅភូមិភាគមេធំជាងគេឈ្មោះ យ៉ ដែលកាន់ឋានៈភូមិភាគណាម៉ាភូមិភាគឥសាន ខាងខ្មែរក្រហមគឺគាត់ ។

ដានី: ឈ្មោះ យ៉ន!

ចៀម: យ៉! ឥឡូវគាត់ធ្វើរងមេស៊ុបខេត្តរតនៈគិរី គាត់សក្តិ ៥ គាត់ត្រូវជាបងប្អូនខ្ញុំ ចលនាអូសទាញបានមកទាំងអស់ ។

ដានី: អ៊ីខ្ញុំចង់ដឹងមួយទៀតនៅខាងម៉ាឡៃយើងមានចែកដូចជាមានភូមិដូង ភូមិកណ្ដាល ភូមិស្អីហ្នុង គេចែកយ៉ាងម៉េច ទៅអាហ្នុង?

ចៀម: ហ្នុងហើយ កាលមុនយើងរៀបចំហ្នុងដូចវរៈសេនាតូច វរៈសេនាធំ អីចឹងណា វរៈសេនាតូចនេះ វរៈសេនាធំនេះ គឺបែងចែកទៅជាភូមិ ក្នុងឋានៈជាកងពល គឺថាអន្តរក្សជុំវិញ កងពលនោះ ក្នុងម្នាក់ៗ ខ្ញុំអងរក្សខ្ញុំ១០០នាក់ជាង ខ្ញុំរៀបចំជាភូមិមួយ ។

ដានី: បាទ! ភូមិអីគេហ្នុង?

ចៀម: ហ្នុងរាល់ថ្ងៃនៅឃុំទួលពង្រ ភូមិនោះរៀបចំជាភូមិរស្មីមានជ័យ ភូមិសន្តិភាព ភូមិបន្ទាយទី១ ភូមិទួលពង្រ ភូមិខ្វាងរាប់ ភូមិកោះស្នួល ភូមិអូរសំព័រ១ ភូមិអូរសំព័រ២ ភូមិបន្ទាយទី២ ដល់រៀបចំអីចឹង ប៉ុន្មានភូមិ ទៅជាឃុំមួយ ។

ដានី: ម៉ាភូមិស្មើហ្នឹងអី?

ចៀម: ជួនណា៤ភូមិស្មើនឹងមួយឃុំ, ៨ភូមិ ស្មើនឹងមួយឃុំ នៅនេះវាមាន៩ភូមិស្មើនឹងមួយឃុំដែរ ម៉ាស្រុកម៉ាឡៃវាមាន៦ឃុំ ឃុំបឹងបេង ឃុំម៉ាឡៃ ឃុំអូរស្រឡៅ ឃុំអូរសំព័រ ឃុំទួលពង្រ និងឃុំតាគង់ ។

ដានី: ប៉ុន្តែយើងបែងចែកដំបូង ដោយសាកង់ទ័ពយើងបោះទីតាំងនៅកន្លែងណា យើងចែកជាភូមិឲ្យគាត់នៅទៅ?

ចៀម: ហ្នឹងហើយ! កន្លែងយើងតស៊ូនៅត្រង់ណាចែកទៅ យើងចែកយើងចូលរដ្ឋាភិបាលយើងបែងចែកកម្លាំងមួយចំនួនគឺធ្វើយោធាតទៅទៀត ហីកម្លាំងមួយចំនួនធ្វើ ប៉េ អឹម ធ្វើប៉ូលីស ហីកម្លាំងមួយទៀតធ្វើស៊ីវិលធ្វើអភិបាលស្រុក អភិបាលរង មានការយាល័យនេះ ការិយាល័យនោះអីចឹងទៅ គេចាត់តាំង រចនាសម្ព័ន្ធពីលើមកម៉េចរៀបចំដូចខាងក្នុងដែររៀបចំអស់ ។

ដានី: ប៉ុន្តែអ្នកខាងក្នុងគេអត់មករៀបចំឲ្យយើងទេ យើងជាអ្នករៀបចំបែងចែកដោយខ្លួនឯង?

ចៀម៖ អត់ទេ! គេគ្រាន់តែប្រាប់យើង គេគ្រាន់តែមកប្រាប់យើង គេមកពិភាក្សាជាមួយយើង ថាយើងមានប៉ុន្មានភូមិ យើងប្រាប់ទៅថាមានប៉ុន្មានភូមិ ហ៊ីយើងចង់បង្កើតប៉ុន្មានឃុំ យើងប្រាប់គេតាមហ្នឹង តាមភូមិសាស្ត្ររបស់យើង យើងក្តាប់បាន ហ៊ីយើងបង្កើតជាស្រុកមួយខាងលើគេអូយទៅ ចេញប្រកាដក្រិត្យមួយទៅ ហើយអភិបាល អភិបាលរងហ្នឹងយើងតែងតាំងហើយស្រេច ។

ដានី៖ តែងតាំងខ្លួនយើង យើងរៀបចំ?

ចៀម៖ ខ្លួនយើងទាំងអស់ តាមឋានានុក្រមរបស់យើង បញ្ចូនទៅលើទៅ យើងឯកភាពទៅយើងគ្រង់គ្រង ។

ដានី៖ អីចឹងកាលហ្នឹងយើងដូចថាភូមិមួយស្មើនឹងស្អី ដូចថាមួយអនុសេនាធំ ឬវរៈសេនា...?

ចៀម៖ ភាគច្រើនវរៈសេនាតូច ហ៊ីនិងអនុសេនាធំ ។

ដានី៖ មួយវរៈសេនាតូច ស្មើភូមិមួយ?

ចៀម៖ បាទ! បើមួយវរៈសេនាធំវាទៅជាឃុំមួយ ចំណុះឲ្យកងពលហ្នឹងវាទៅវាហៅថាមេមួយភូមិមួយដែរ ។

ដានី៖ ចុះឈ្មោះហ្នឹង កាលពីមុនមកមានឈ្មោះហ្នឹងដែរអត់ កាលមុនផ្តាច់ខ្លួនណា ដូចជាឃុំម៉ាឡៃយើងវាមានភូមិដូង ភូមិកណ្តាល ភូមិថ្មី....

ចៀម៖ អត់! អត់ទាន់មានទេ ដល់យើងផ្តាច់ខ្លួនយើងរៀប យើងដាក់តាមភូមិសាស្ត្ររបស់យើងដែលយើងក្តាប់បានអស់ហើយ ឧបមាថាភូមិទួលពង្រ វាមានដើមពង្រនៅកន្លែងហ្នឹង ភូមិកោះស្នួល វាមានដើមស្នួលនៅកន្លែងហ្នឹង ភូមិបន្ទាយទី១ វាមានបន្ទាយទី១ នៅកន្លែងអីចឹងទៅ ដូចថាឃុំបឹងបេង នៃវាមានភូមិសង្កែ ដើមសង្កែនៅហ្នឹងទៅ ហ៊ីភូមិចំបក់វាមានដើមចំបក់នៅហ្នឹងទៅ ភូមិល្វាវាមានដើមល្វានៅកន្លែងហ្នឹងអីចឹង ។

ដានី៖ អូ! គេរៀបចំអីចឹងទៅ?

ចៀម៖ បាទ! រៀបចំអីចឹងទៅ ។

ដានី៖ ហ៊ីដូចជាយើងបែងចែកដូចថាអ្នកខ្លះទៅធ្វើយោធាដដែល អ្នកខ្លះមកធ្វើរដ្ឋបាល ដូចជាយើងបែងចែកជាអភិបាល អភិបាលរងអីចឹង ខាងប៉ូលីសខាងអីដូចថាយើងបែងចែកម៉េចទៅ?

ចៀម៖ យើងបែងចែក ឧបមាខ្ញុំក្នុងឋានៈកងពលហ្នឹង គឺខាងគណៈស្រុក អភិបាល ឬអភិបាលរងអីចឹងទៅណា ។

ដានី៖ ហ្នឹងគណៈកងពល?

ចៀមៈ បាទ! ហើគណៈកងពលខាងសមរភូមិហ្នុងរៀបចំជាកងពលមួយអីចឹងទៅ ឧបមាថាកងពល ៤៥០ ប្រែមកគេដាក់កងពល២១ ប្រែពីកងពល២១ ឥឡូវកងពល៥១ អីចឹងរាល់ថ្ងៃ ។

ដានីៈ អីចឹងមកខាងស៊ីវិល?

ចៀមៈ ខាងស៊ីវិល ។

ដានីៈ ខាងអភិបាល អភិបាលរងវិញ!

ចៀមៈ បាទ!

ដានីៈ កាលហ្នុងអភិបាល គាត់ឈ្មោះអីទៅ?

ចៀមៈ កាលបង្កើតឆ្នាំ ៩៧ហ្នុង ឈឹម មុនី ឥឡូវគាត់នៅការិយាល័យនៅសាលាខេត្ត ។

ដានីៈ កាលពីមុននោះគាត់ទទួលខាងអីដែរ?

ចៀមៈ គាត់ហ្នុងខាងនយោបាយដែរ ។

ដានីៈ អភិបាលរងមានប៉ុន្មាននាក់កាលជំនាន់អឹ

ចៀមៈ អភិបាលមាន៣នាក់ មានខ្ញុំ មាន ...ម៉ុន និង ...ម៉ន មាន៣នាក់ អភិបាលស្រុក ឈឹម មុនី ។

ដានីៈ ដល់ពេលខាងប៉ូ លីស យ៉ាងម៉េចដែរខ្ញុំអត់ដឹង ដូចថាយើងបែងចែកយ៉ាងម៉េចខាងប៉ូ លីស ហ្នឹង!

ចៀមៈ ខាងប៉ូ លីស ថ្នាក់ស្រុកហ្នុងគេហៅអធិការ អធិការរង តាមឃុំហ្នុងគេហៅថាមេប៉ុស្តិ៍ ម៉ាឃុំ ៩នាក់ទេ មួយឃុំ៩នាក់ៗគេបុស្តិ៍ ។

ដានីៈ បាទ!អាហ្នឹង ប៉ុន្តែកាលពីមុនយើងសមាហរណកម្មយើងអត់មានប៉ូ លីសទេប្ុ?

ចៀមៈ អត់មានទេ!

ដានីៈ ប៉ុន្តែយើងយើងជ្រើសរើសអ្នកណា មានសមត្ថភាពយ៉ាងម៉េចឲ្យមកធ្វើប៉ូ លីសវិញ?

ចៀមៈ យើងចេញពីវរៈសេនាតូច ភាគច្រើនប៉ូ លីស ចេញពីវរៈសេនាតូច ។

ដានីៈ មកធ្វើអធិការ អធិការរង!

ចៀមៈ បាទ! អធិការ អធិការរង ។

ដានីៈ ចុះប៉េអឹម!

ចៀមៈ ប៉េ អឹម ក៏ដូចគ្នា! យោធាស្រុក ក៏ដូចគ្នា ប៉េអឹម ប៉ូ លីស ហើនិងយោធាស្រុក ដូចគ្នា ស័ក្តដូចគ្នាទៀត រដ្ឋាភិបាលឥឡូវគេឲ្យស័ក្តដូចគ្នា ។

ដានីៈ ខាងអភិបាលស្រុកយ៉ាងម៉េច ពេលក្រោយមកយើងមានបោះឆ្នោត ឬអត់ទេ បានមាន ការផ្លាស់ប្តូរ?

ចៀមៈ អត់ទេ! ដល់អណ្តិអត់មានបោះឆ្នោតអីទេ គេតែងតាំង ឧបមាថាអ្នកដែលចូលដល់រីត្រែត ហើយ គេជ្រើសរើសឡើងទៀតទៅណា ។

ដានីៈ គេគិតតាមអាយុឬម៉េចអាហ្នុង?

ចៀមៈ អត់ទេ! ឧបមាថាខាងក្នុងមក៤នាក់ហើយតើសឥឡូវ ...យី ...សុខា ...កែវ រ៉ា ...មកបួននាក់ ប៉ុនអភិបាលរងទាំងអស់ក្រោយៗណា... ។

ដានីៈ អ្នកមកពីខាងក្នុងមក?

ចៀមៈ បាទ! អភិបាលរងទាំងអស់ អតីតសល់តែ៣នាក់ទេ គណៈអភិបាលស្រុកហ្នុងមានគ្នា៣នាក់ទេ អភិបាល និងអភិបាលរង២នាក់ នៅក្នុងហ្នុងគេជ្រើសរើសស្រីមួយ... ឥឡូវវាមានក្រុមប្រឹក្សាស្រុក ។

ដានីៈ ក្រុមប្រឹក្សាស្រុកហ្នុងគ្នាច្រើនទេអ៊ឹ?

ចៀមៈ នៅហ្នឹងគ្នា១៣នាក់ គណបក្សប្រជាជន១២នាក់ គណៈបក្សសម រង្ស៊ី មួយ ១៣នាក់ ។

ដានីៈ កាលហ្នឹងអ៊ឹមានឈ្មោះនៅក្នុងហ្នឹងដែរ?

ចៀមៈ ខ្ញុំអត់ទេ! ខ្ញុំគេឲ្យចូល ប៉ុនខ្ញុំអត់ចូល ហត់ណាស់បានហើយ ឲ្យគេដឹកនាំចុះ ។

ដានីៈ អ៊ឹនៅតែក្នុងបក្សទេឥឡូវ?

ចៀមៈ បាទ! នៅតែក្នុងបក្ស ។

ដានីៈ អ៊ឹដូចថា បន្ទាប់ពីយើងសមាហរណកម្មមកដល់ឥឡូវ អ៊ឹគិតថាមានការប្រែប្រួលអ៊ីដែរ កាលពីជំនាន់យើងតស៊ូពី៧៩រហូតមកដល់សមាហរណកម្ម ហើពីក្រោយសមាហរណកម្មមកមានការប្រែប្រួលម៉េចដែរនៅតំបន់ម៉ាឡៃយើង?

ចៀមៈ ឃើញវាល្អហើយដល់យើងចូលមកជាមួយរដ្ឋាភិបាល រច្ចនាសម្ពន្ធ័របស់យើងគឺនៅដដែលទាំងអស់អត់អីទេយើងគ្រប់គ្រងខ្លួនយើងទាំងអស់ណា ឃើញថាវាល្អដែរ ឃើញថានយោបាយឈ្នះៗរបស់សម្តេច ហើសេចក្តីសន្យារបស់សម្តេចទាំងអស់ គឺថារដ្ឋាភិបាលធ្វើបានល្អអត់មានបញ្ហាអីទេ ពីរឿងចលនៈទ្រព្យរបស់យើងក៏អត់មានប៉ះពាល់ ដីធ្លីរបស់យើងក៏អត់មានប៉ះពាល់ ផ្ទះសម្បែងយើងក៏អត់មានប៉ះពាល់ របស់យើងទាំងអស់ ការគ្រប់គ្រងខ្លួនយើងទាំងអស់ភ្ជាប់តែជាមួយរដ្ឋាភិបាល ឃើញស្រួលដែរ ស្រួលម្យ៉ាងដែរ អត់អីទេ ក្រៅពីហ្នឹងតាមភូមិតាមឃុំ ឥឡូវដល់គ្រប់គ្រងរបៀបរិមជ្ឈការណាឃើញវាល្អដែរ ល្អត្រង់ថាភូមិគេមានតួនាទីរបស់គេ ភូមិមាន៣ដែរឥឡូវ មេភូមិ អនុភូមិ ហើជំនួយការភូមិ ៣នាក់អាហ្នុងភូមិ ហើឃុំវាមានមេឃុំ ហើយវាមានក្រុមប្រឹក្សាឃុំ វាល្អដែរ ដល់ស្រុកវាគណៈ

អភិបាលស្រុក និងមានក្រុមប្រឹក្សាស្រុក គេធ្វើល្អតាមរច្នាសម្ព័ន្ធហ្នឹងគេធ្វើល្អ ការក៏ទៅតាមហ្នឹង ក៏មានការឯកភាពគ្នាទៅវាល្អម្យ៉ាងដែរ?

ដានី: ចុះលោកអភិបាលស្រុក កាលពីមុនមកគាត់មានតួនាទីអីដែរ កាលជំនាន់អ៊ីជាអភិបាលរង ហ្នុង?

ចៀម: រាល់ថ្ងៃហ្នឹង បង ទេព ឃុនណាល់!

ដានី: បាទ!

ចៀម: កាលមុន បងទេព ឃុនណាល់ គាត់លេខាប៉ុល ពត ផ្ទាល់ ។

ដានី: គាត់នៅតំបន់ម៉ាឡៃយើងដែរ?

ចៀម: អត់ទេ! គាត់នៅអន្លង់វែងណុះ ទើបមកនេះ៩៩ទេ ។

ដានី: គាត់មកឆ្នាំ៩៩!

ចៀម: ខាងលើគេទាញគាត់ទៅខាងលើ ប៉ុនគាត់អត់ព្រមទៅ ។

ដានី: គេទាញគាត់ទៅណា?

ចៀម: គេទាញគាត់ទៅខាងគណៈរដ្ឋមន្ត្រីណុះ ខាងរដ្ឋមន្ត្រីណុះ ។

ដានី: ប៉ុនគាត់អត់ទៅ!

ចៀម: គាត់ទៅ! គាត់សុំសម្តេច គាត់សរសេរទៅសម្តេចត្រង់ សុំនៅមូលដ្ឋានចុះ នៅស្រុកចុះ គេក៏ឲ្យតាម សំណូមពររបស់គាត់ទៅណា ហើយគាត់ក៏មានសមត្ថភាពល្អដែរ ។

ដានី: គាត់រៀនសូត្របានច្រើនដែរ?

ចៀម: បាទ! រៀនបានចេះដឹងច្រើនដែរ ។

ដានី: គាត់ចំណាស់ណាហើយឥឡូវ ខ្ញុំអត់ដែលបានជួបគាត់?

ចៀម: គាត់ប្អូនខ្ញុំទេ ប្រហាក់ប្រហែលគ្នា ។

ដានី: ចុះអ៊ីដូចថាចំណុចល្អកាលពីមុនយើងធ្វើសមាហរណកម្ម ចំណុចល្អយើងមានអី ចំណុចខ្វះខាតយើងមានអីខ្វះទៅ?

ចៀម: មុនសមាហរណកម្ម វាតូចចង្អៀតវាអត់ទាន់ទូលាយទេណា ព្រួយបារម្ភទៅតាមសង្គ្រាម អារម្មណ៍ទៅតាមសង្គ្រាម ទៅណាមកណាវាមិនបានទេ ឥឡូវយើងនៅអីចឹងទៅ វាជួបជុំកូនចៅជួបជុំប្រពន្ធកូនយើងខំរែរកស៊ី បង្កបង្កើនផលទៅតាមលទ្ធភាព ទៅតាមសមត្ថភាពរបស់យើងទៅ វាម្យ៉ាងដែរ ហីទៅណាមកណាយើងគ្មានភ័យព្រួយទៀតទេ ឲ្យតែមានលុយចេះតែទៅៗ ទៅស្រុកប៉ុន្មានដងក៏បានដែរ ចង់ទៅលេងឯណាក៏បានដែរ ស្រួលអីចឹងដែរ ។

ដានី: ចំណុចខ្វះខាត ឥឡូវបើយើងនិយាយពីចំណុចអសកម្មវិញវាមានដែរអត់?

ចៀមៈ ចំណុចអសកម្មនេះ គឺថា បញ្ហានៅម៉ាឡៃនេះ សេចក្ដីត្រូវការ វានៅបញ្ហារឿងផ្លូវណា វាមិនទាន់បានល្អ ផ្លូវនេះវាមិនទាន់បានល្អ ប៉ុនឥឡូវនេះវាមានគម្រោងធ្វើហើយ នៅផ្លូវទៅចំការតើស បើមានផ្លូវទៅចំការបាន ហីដោះស្រាយរឿងធុរសាស្ត្របានទៀត ម៉ាឡៃនេះបោះជំហានទៅមុខហើយ ពីព្រោះរចនាសម្ព័ន្ធវាមានអស់ហើយ សាលារៀនក៏មានហើយ មណ្ឌលសុខភាពក៏មានហើយ ការយាល័យនេះ ការិយាល័យនោះក៏មានហើយក្នុងស្រុកនោះណា មិនមានជាបញ្ហាចោទទេ ហីជាការយល់ដឹងអីនោះ ច្បាប់ទម្លាប់អីនោះ សិទ្ធមុនស្សអីនោះដូចថាវាទូលាយម្យ៉ាងដែរ ។

ដានីៈ ចុះអ៊ឹខស្សាហ៍ទៅលេងស្រុកក្រោយនេះហើយ ឬក៏អ៊ឹធ្លាប់ទៅលេងស្រុកកំណើតអ៊ឹតាំងពីជំនាន់៣ឆ្នាំអីមក?

ចៀមៈ ៣ឆ្នាំអត់បានទៅទេ!

ដានីៈ ឆ្នាំណាបានអ៊ឹទៅលេងស្រុក?

ចៀមៈ ទើបទៅបានឆ្នាំ៩៧ ឆ្នាំ៩៧ខ្ញុំជិះកប៉ាល់ហោះទៅទៀត ពីភ្នំពេញទៅចុះនៅរតនៈគិរី ។

ដានីៈ អូ! ដូចថាអ៊ឹមានតួនាទីយើងទៅបង្រួបបង្រួមអីហ្នឹងឬ?

ចៀមៈ បាទ! ខ្ញុំទៅធ្វើបង្រួបបង្រួមអីហ្នុងបានហើយ បានខ្ញុំទៅលេងស្រុក ។

ដានីៈ ចុះអ៊ឹប្លែកម៉េចដែរអ៊ឹ បែកពីស្រុកកំណើតយូ!

ចៀមៈ ប្លែកដែរ ពីដើមមនុស្សតែ៣ម៉ឺនទេ ឥឡូវវាឡើងជិត២សែនហើយ ។

ដានីៈ នៅឯណា នៅរតន្នគិរី?

ចៀមៈ ហ្នឹងហើយ ។

ដានីៈ ប៉ុន្តែ នៅភូមិ ឃុំម៉ង!

ចៀមៈ ភូមិអ៊ឹក៏វាប្លែក ក៏ប៉ុន្តែមិនជាប្លែកណាស់ណាទេ ក៏ប៉ុន្តែមនុស្សឥឡូវវាមានម៉ូតូជិះអីចឹងទៅណា ម៉ូតូជិះចង់គ្រប់ផ្ទះ ពីដើមអត់មានទេ កង់ក៏មិនមានផង កាលជំនាន់ខ្ញុំនោះ ឥឡូវវាមានម៉ូតូ ។

ដានីៈ ចុះអ៊ឹដូចថា បងប្អូនអ៊ឹបង្កើត ឪពុកអ៊ឹអី ដូចថាអ៊ឹបែកយូ ដល់ពេលឃើញអ៊ឹលើកទី១ គាត់មើលអ៊ឹស្គាល់ទេ អ៊ឹមើលបងប្អូនស្គាល់ដែរអត់?

ចៀមៈ ស្គាល់! កាលហ្នុងចុះកាសែត បងខ្ញុំមើលកាសែតបានដឹងថាខ្ញុំនៅនេះ បានគាត់ចាក់មកតាមកាកបាទក្រហម ខ្ញុំដឹងថាសុខទុក្ខខាងនោះវាមានអីចឹង កាលហ្នុងម៉ែឪខ្ញុំនៅទាំងអស់ កាលហ្នុងក្រោយថ្ងៃ៥ ថ្ងៃ៦ ឆ្នាំ៩៧ ចប់រឿងហ្នុង ខ្ញុំសុំទៅ ។

ដានីៈ ពេលឃើញបងប្អូនលើកទី១ ឃើញឪពុកម្ដាយ មានអារម្មណ៍យ៉ាងម៉េចទៅ?

ចៀមៈ សប្បាយរីករាយ អរណាស់ ។

ដានីៈ ចុះអ៊ឹ! កាលជំនាន់ពាឆ្នាំ ដូចថាអ៊ឹមានតួនាទី មានតំណែងអីក្អួរសមដែរ ម៉េចបានអ៊ឹអត់បាន ទៅលេងផ្ទះអ៊ឹ ឬអ៊ឹអត់ចង់ទៅលេង?

ចៀមៈ នៃ! គម្រោងខ្ញុំគិតថាទៅលេងឆ្នាំ៧៩ កាលនោះវាវរវល់មែនទែន វរវល់នៅក្រសួង វរវល់ ទទួលភ្ញៀវ រៀបចំផ្ទះសម្បែងទទួលភ្ញៀវ វរវល់នោះវរវល់ពេកម៉ង ខ្ញុំពាឆ្នាំ ខ្ញុំបានទៅចិន ម្តងដែរ ។

ដានីៈ ទៅចិនម្តងដែរ!

ចៀមៈ បាទ ។

ដានីៈ ទៅឆ្នាំណា? .

ចៀមៈ ឆ្នាំ៧៦ ។

ដានីៈ ទៅធ្វើអី ទៅទស្សនៈកិច្ច ឬទៅរៀន?

ចៀមៈ ទៅជាមួយតាប៉ុល ពត ហ៊ីងណា....វ៉ន វេត តាឌឿន ...៥នាក់ដឹកនាំទៅ ។

ដានីៈ ទៅទស្សនៈបានប៉ុន្មានថ្ងៃ?

ចៀមៈ មួយខែជាង ។

ដានីៈ ទៅមើលបានកន្លែងណាខ្លះណាហ្នុង?

ចៀមៈ ទៅប៉ុន្មានខេត្តណុះ កំណើត ក្វាង ស៊ី ដង អី យន់ណាន, នៅសៀងហៃ, ចាំមិនអស់ទេ មូលដ្ឋានតស៊ូរបស់ប្រធានម៉ៅនោះ...ទៅ៤,៥ ខេត្តដែរ ។

ដានីៈ ទៅប៉េកាំងដែរ?

ចៀមៈ ប៉េកាំងទៅ មហាកំផែងទៅ ។

ដានីៈ អ៊ឹមានថតរូបថតអីទេ?

ចៀមៈ ថត! ប៉ុនអត់បានទេ ថតនៅចោលទាំងអស់ រូបថតកាលហ្នុងថតនៅកន្លែងអង្គការទេទុកដាក់ យើងអត់មានសិទ្ធិអីយកទុកដាក់រឿងផ្ទាល់ខ្លួនទេអីអត់មានទេ កន្លែងរួមម៉ង ។

ដានីៈ កាលហ្នុងបងប្អូនអ៊ឹគាត់អត់បានមកធ្វើការអីនៅភ្នំពេញ នៅតាមមូលដ្ឋានអី គាត់បានធ្វើការ អីដែរអត់?

ចៀមៈ អត់ទេ! ប្អូនខ្ញុំគាត់ធ្វើពេទ្យ តាំងពីពាឆ្នាំមកទល់ឥឡូវគាត់ធ្វើពេទ្យ បងទី១នៅផ្ទះ ។

ដានីៈ កាលជំនាន់ពាឆ្នាំក៏គាត់អត់ធ្វើអីដែរ?

ចៀមៈ អត់ទេ!

ដានីៈ កាលហ្នុងអ៊ឹក៏អត់មាននាំបងប្អូនអីមកនៅភ្នំពេញអីក៏អត់ដែរ?

ចៀមៈ អត់ទេ!

ដានីៈ ចុះបងប្អូនអ៊ំ ពួកគាត់ធ្លាប់មកលេងនៅម៉ាឡៃនេះទេ?

ចៀមៈ អត់ទេ! បានតែប្អូនស្រីមួយ ប៉ុនវាស្លាប់បានទៅហើយ ពុកខ្ញុំគាត់មកដល់នេះ មកដល់នេះ ៤ខែ សុំត្រឡប់ទៅវិញក៏ទៅវិញទៅ គាត់ត្រឡប់ទៅវិញកាល២០០៦ ។

ដានីៈ គាត់មកនៅនេះបាន៤ខែដែរ?

ចៀមៈ បាន៤ខែ នេះរូបថត ពុកខ្ញុំ ម៉ែខ្ញុំ ។

ដានីៈ ម្ដាយអ៊ំគាត់ខូចនៅអាយុប៉ុន្មានទៅ?

ចៀមៈ ៧៨ ។

ដានីៈ ពុក អ៊ំមកដល់ឥឡូវ៩២ហើយ អាយុវែងណាស់ ។ ចុះអ៊ំពេលដែលទៅដល់ស្រុកអីចឹង ចុះញាតិមិត្ត ដូចថាមិត្តភក្តិ អ្នកស្រុកដែលធ្លាប់ស្គាល់គ្នាកាលពីក្មេងៗម៉េចទៅប្លែក គេស្គាល់អ៊ំទេ?

ចៀមៈ ប្លែក! ជួបគ្នាសប្បាយរីករាយណាស់... ស្លាប់ក៏អស់ច្រើនដែរ ។

ដានីៈ ដូចថាអ៊ំនៅណេះ ដូចថាលែងចង់ទៅនៅស្រុកវិញអត់ទេ?

ចៀមៈ អត់មានលទ្ធភាព យើងតាំងភូមិគ្រឹះនៅនេះហើយ នៅនេះទៅ វាអត់មានទុន បើមានទុនចង់ដែរ មើលទៅ មើលសភាពការជាក់ស្ដែងទៅមិនរួច ។

ដានីៈ ម៉េចបានអ៊ំចង់ទៅនៅស្រុកវិញ?

ចៀមៈ ចង់ដែរ ដូចថាបងប្អូននៅនោះច្រើន នៅនេះតែម្នាក់ឯង បងប្អូននៅនោះនៅសល់៣នាក់នៅខេត្តខ្លួនឯងចង់ដែរ ។

ដានីៈ ចុះអ៊ំដូចថាយើងឆ្ងាយយូនៅតែឯងអីចឹង អ៊ំខាននិយាយភាសាជនជាតិអ៊ំយូ ដល់ពេលអ៊ំទៅវិញអ៊ំនៅនិយាយអីច្បាស់ដូចថានៅចាំអីចឹងដែរឬយ៉ាងម៉េច?

ចៀមៈ ដំបូងគាំងៗដែរ ប៉ុនទៅនៅមួយអាទិត្យទៅអត់អីទេ ធម្មតាវិញ ។

ដានីៈ នៅក្នុងគ្រួសារអ៊ំនេះ អ៊ំនិយាយភាសាជនជាតិ ឬក៏និយាយខ្មែរ?

ចៀមៈ និយាយខ្មែរ ។

ដានីៈ បាទ! អីចឹងអ៊ំខ្ញុំអរគុណច្រើនដែលចំណាយពេលជួបខ្ញុំនេះយូដែរ ។

ចៀមៈ បាទ!

«ចប់»